WASHINGTON D C

І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 51. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 18-го БЕРЕЗНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, MARCH 18, 1966 No. 51. VOL. LXXIII.

ЗДА ЗДОБУЛИ НОВИЙ ДРАМАТИЧНИЙ УСПІХ У КОСМОСІ, ЯК ВИПУЩЕНІ ОДНА ЗА ОДНОЮ КОСМІЧНІ КАБІНИ „АДЖЕНА" І „ДЖЕМІНІ" ЗЛУЧИЛИСЬ В ОРБІТІ ЗЕМЛІ; АСТРОНАВТИ В „ДЖЕМІНІ" ЩАСЛИВО ПОВЕРНУЛИСЬ НА ЗЕМЛЮ ПЕРЕДЧАСНО З УВАГИ НА МЕХАНІЧНИЙ ДЕФЕКТ У ЇХ КАБІНІ.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 17-го березня 1966 р.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПЕРЕДБАЧАЄ, ЩО НА МІСЯЦЬ ДІСТАНУТЬСЯ ПЕРШІ АМЕРИКАНСЬКІ АСТРОНАВТИ. Президент склав заяву в цій справі зараз після того, як він спостерігав в телевізії успішне випущення ракети Аджени та Джеміні 8, яке відбулося перед полуднем 16-го березня з Кейп Кеннеді на Флориді. Президент не змінив своєї думки в цій справі і ввечері того ж дня, коли обидва астронавти Ніл А. Армстронґ і Дейвід Р. Скатт мусіли осісти на Пацифіку тому, що не могли успішно маневрувати космічним кораблем і ракетою після того, як їм вдалося вперше в історії астронавтики злучити два літаючі предмети в космосі.

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУЛАСЯ ДИСКУСІЯ ПРО ПОДОРОЖІ ПО КОСМОСІ В 2001-му РОЦІ. Головним дискутантом був д-р Юджін Б. Конеччі з Крайової Аеронавтичної і Космічної Ради. Представник дослідного відділу в Департаменті Оборони Деніел Дж. Фінк висловив деякі передбачення про те, як воно буде в космічному віці в 2001-му році. Подорож до Марса або на Венеру, туди і назад має коштувати коло $1,600. Вартість квитка залежна буде від ваги тіла пасажира, от так коло $10 за фунт. Штучні роботи будуть виконувати всяку працю в космосі на віддаль сотки миль від Землі. Буде тривимірова телевізія. Система комунікаційних сателітів буде так розвинена, що можна буде розмовляти зі всіма пунктами на Землі.

КОНҐРЕС СХВАЛИВ ЗАКОНОПРОЄКТ ПРО ЛІКВІДАЦІЮ ПОШТОВОЇ ОЩАДНОСТЕВОЇ СИСТЕМИ, яка існувала від 1910-го року, і яка вможливлювала догідну ощадність в кождому поштовому уряді. Але не багато людей користали з поштових кас ощадностей, бо, згідно з законом, ці каси могли платити тільки по 2% від вкладених грошей, а найвища сума ощадности могла доходити до $2,500. Згідно з законом поштові уряди не будуть приймати дальших ощадностей, а до 12-ох місяців припиниться дораховувати відсотки від ощадностей в поштових урядах.

ДОМАГАЮТЬСЯ СЛІДСТВА В СПРАВІ ПОДОРОЖЧАННЯ ЧАСОПИСНОГО ПАПЕРУ. Голова Пресового Товариства стейту Ню Джерзі Томас Б. Тай домагається, щоб Конґрес перевів слідство в справі того, що американські й канадійські продуценти паперу збільшили ціну на часописний папір. Він переслав депешу до членів Конґресу зі стейту Ню Джерзі і просить їх, щоб започаткували слідство, чому фірми здорожчують папір, чим шкодять часописним видавництвам, змушуючи їх до збільшення ціни за часописи. Канадійські фірми діяли в змові, бо одночасно збільшили ціну на часописний папір до такої самої висоти.

СПІЛЬНА КОНҐРЕСОВА ЕКОНОМІЧНА КОМІСІЯ СТВЕРДЖУЄ, ЩО ТРЕБА БУДЕ ЗБІЛЬШИТИ ПОДАТКИ ще в цьому році, бо те збільшення податків від продажу деяких товарів, яке вже стало законом, не вистачить на те, щоб припинити інфляцію. Члени цієї Комісії пропонують, щоб Конґрес схвалив подрібний плян, як мають бути збільшені прибуткові податки, щоб Президент міг в потребі запроєктувати Конґресові, що однією резолюцією схвалив би готовий вже законопроєкт, який Президент мав би тільки підписати. Також республіканські члени Економічної Комісії погоджуються в тому, що треба буде, здається, збільшити прибуткові податки.

У СВІТІ

БУДУТЬ ПІДВИЩЕНІ ЦІНИ за переїзд кораблями атлантійських ліній. На конференції в Пальмі, в Еспанії представники 22-ох корабельних ліній, що їхні кораблі їздять між Европою і Північною Америкою, постановили піднести ціни за переїзд на 15 долярів під час повного сезону, значить від травня до жовтня, а на 5 долярів на зимовий сезон.

ЗДА ЗАПРОПОНУВАЛИ СТРИМАТИ ВИРОБНИЦТВО РАКЕТ І ЛІТАКІВ, які можуть возити нуклеарну зброю. Ця пропозиція була подана на Женевській розброєневій конференції 17-ти держав американським представником Адріяном Фішером. Фішер говорив, що виробництво далекосяжних гарматніх стрілен зросло в 1964 з 750 на 1.300, та Совєтський Союз далеко перевищив ЗДА в цьому виробництві. Совєтський представник Семьйон Царапкін не реаґував на ствердження американця, але вимагав далі загального і повного роззброєння.

ГОЛОВНИЙ ВАТАЖОК КИТАЙСЬКИХ КОМУНІСТІВ МАО ТСЕ-ТУНҐ вже п'ять місяців публічно не показується. Кажуть, що 73-річний секретар комуністичної партії перейшов легку атаку серця. Особа Мао Тсе-тунґа тепер в осередку уваги з причини дослідів китайської політики, що їх веде комісія закордонних зв'язків сенатора Фулбрайта.

РУЇНИ „КИКЛОПСЬКОГО МУРУ" висадив хтось у повітря. Цей мур був збудований тому 2.300 років біля Пренесте, недалеко теперішнього міста Пелестріни під Римом. Поліція шукає за злочинцем.

ДО МОНҐОЛІЇ ПРИХОДЯТЬ ЩОРАЗ НОВІ ЗАЛОГИ СОВЄТСЬКИХ ВІЙСЬК, згідно з обсерваціями закордонних дипломатів. Підозрівають, що недавній договір між Совєтським Союзом і Монголією має військові клявзулі, згідно з якими ці рухи військ відбуваються. Совєтські війська розташовані на кордоні з Китаєм.

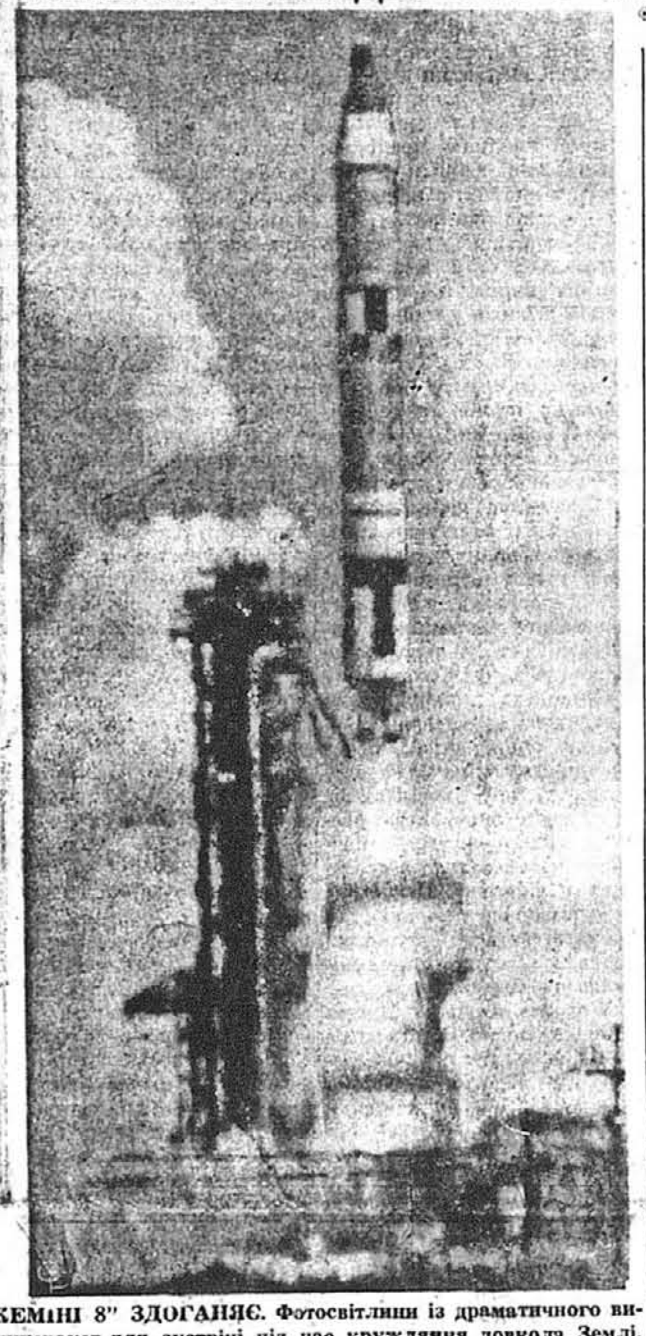
ЕСПАНСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ ПРОГОЛОСУВАВ ПРЕСОВИЙ ЗАКОН, що має знести цензуру. Новий закон замінить з дня 6 квітня давній, ще з часів домашньої війни, з 1938, коли була введена цензура. Та в новому законі великі повновласті для уряду, який може притягнути до відповідальности авторів і видавців і закрити друкарні за друки, що виявляться проти-урядовими.

ПРЕМ'ЄР ПІВДЕННОГО В'ЄТНАМУ НҐУЄН КАО КІ возив дві американські студентки у своєму гелікоптері, яким сам пілотував. Обидві американки це студентки Мишиґенського університету, який проголосив був збірку для будови модерного ярмарку у В'єтнамі. Їдучи на конференцію з президентом Джансоном на Гаваї перед двома тижнями тому, в'єтнамський прем'єр забавляв в літаку американських офіцерів грою в покера.

ТРИ ТИСЯЧІ ПОЛІЦАЇВ У БРЮССЕЛІ вийшли на 24-годинний страйк, домагаючись підвишки платень на 10 відсотків. Це перший того роду страйк у Бельгії.

Кейп Кеннеді, Флорида. — 16-го березня ЗДА здобули новий успіх в програмі летів до Місяця, коли космічний корабель, Джеміні 8, вперше в історії змагань дістатися на Місяць зумів злучитися з ракетою Аджена. Цей успіх зовсім незменшений внаслідок того, що ввечері того ж дня астронавти мусіли передчасно приземлюватися над Пацифіком коло Японії тому, що не могли маневрувати космічним кораблем і ракетою, бо не діяли ті ракети, за допомогою яких відбувається маневрування. Фахівці від космічних летів твердять, що оце примусове та передчасне приземлювання дало можливість випробувати і ту обставину, коли космічний корабель мусів спускатись вниз в тому районі де не було всіх кораблів та гелікоптерів в такому числі, як це було приготоване над Атлантиком в районі Багамських островів. Це примусове приземлення відбулося гладко, і астронавти вже пливуть на кораблі нищильнику Ліонард Мейсон, до Окінави. Події 16-го березня відбувалися таким способом. О год. 10-ій перед полуднем з успіхом випущено ракету Аджену за допомогою ракети - підсилювача Атлас. Коли ця ракета з успіхом знайшлася в своїй орбіті в кружлянні довкола Землі, тоді о год. 11:41 перед полуднем з успіхом випущено космічний корабель Джеміні 8, в якому летіли астронавти — цивільний летун Ніл А. Армстронґ і майор летунства Дейвід Р. Скотт. Після майже 4-годинного кружляння довкола Землі астронавти повідомили контрольну стацію на Землі, що вони за допомогою радару побачили ракету Аджену. О год. 4:21 по полудні астронавт Скотт повідомив, що видко „предмет в космосі". Це була ракета Аджена у віддалі 76-ох миль від Джеміні 8. Астронавти вже перелетіли було 70 000 миль по космосі довкола Землі, і мали ще летіти коло 30 000 миль, поки могло відбутися злучення обох тіл. Було це над Пацифіком. Злучення Джеміні 8 з ракетою Адженою відбулось о год. 6:15 по полудні над узбережжям Бразилії. Астронавт Армстронґ повідомляв наземну контрольну стацію, що злучення відбулося без труднощів. Це є історична дата в змаганнях подорожі на Місяць, бо злука ракет є найважливішою справою під час здобуття Місяця. Астронавти мусітимуть аж два рази пересідати з кабіни до кабіни, коли будуть осідати на Місяці, і коли будуть вертатися з Місяця до матірного корабля, який кружлятиме довкола Місяця під час того, як астронавти досліджуватимуть Місяць. Злуку в космосі двох літаючих тіл привітали на Землі з повним ентузіязмом. Але 26 мінут пізніше почалися клопоти для астронавтів, які мали летіти та спати в Джеміні, злученім із Адженою, понад 7 годин. Ракети, призначені до маневрування космічним тілом, не діяли і астронавти повідомили про це контрольну стацію, яка видала астронавтам наказ приземлюватися над Пацифіком, де були резервові кораблі й літаки, які під час примусового приземлювання мали виловити кабіну з астронавтами з океану. Астронавти відчепили від Джеміні 8 ракету Аджену та випустили ракету, яка спричинила те, що Джеміні почав спадати вниз. О годині 10:23 Джеміні з астронавтами був вже в океані, а повідомлені літаки та нищильник Ліонард Мейсон спрямували до того місця, де мала впасти кабіна. Нищильник був 160 миль від того місця, тому скорше прибув на рятунок літак C-54, який доміг, спершу, кабіні втриматися на поверхні, спустивши на парашутах своїх нурців. О год. 11:30 по полудні астронавти могли відчинити дверці кабіни. Врятованих астронавтів перевезено на нищильник Ліонард Мейсон і ним поплили до Окінави, де будуть переходити різні досліди та зможуть відпочати після непередбаченої пригоди, яка щасливо закінчилася, і за якою слідкував цілий світ. Президент Джансон закликав всіх молитися за щасливий поворот астронавтів.

„АДЖЕНА" ВИЛІТАЄ, „ДЖЕМІНІ 8" ЗДОГАНЯЄ. Фотосвітлини із драматичного випуску американських космічних ракет для зустрічі під час кружляння довкола Землі. Насамперед випущено саму „Аджену" (фото зліва) на висоту 185 миль, точно згідно з пляном. Астронавти Ніл Армстронґ і Дейвід Скотт приглядалися цьому випускові. Точно 101 мінуту після того, як випущено „Аджену", астронавти Армстронґ і Скотт у своїй космічній кабіні „Джеміні 8" (фото справа) вилетіли навздогін „Аджени", з якою вони опісля злучились.

Де Ґолль запропонував Британії місце у Спільному Ринку

Лондон. — Двері Спільного Европейського Ринку стоять тепер відкриті теж і для Великобританії. Президент Франції де Ґолль повідомив Західньо - Европейську Спільноту, що об'єднує шість держав, що Франція вважає доцільним, щоб Великобританія засіла разом з іншими европейськими державами у Спільному Ринку. Британський міністер закордонних справ Майкел Стюварт, отримавши це повідомлення від секретаря французького міністерства закордонних справ Жана де Бролі, сказав, що деякі труднощі будуть мусіти бути виеліміновані. Як відомо, в 1963 році президент де Ґолль запротестував проти прийняття Англії до Спільного Ринку, в якому крім Франції є Німеччина, Італія, Бельґія, Голляндія і Люксембурґ. Англія мусить внести нове прохання про прийняття і зробить це щойно після виборів, які відбудуться 31 березня. Зацікавлення Европейської Економічної Спільноти у співпраці з Англією головно з уваги на англійське сільське господарство, що узалежнене від іншої системи, ніж це є на европейському континенті, як також з уваги на великі зв'язки Англії із усіма країнами її комонвелту і країнами Асоціяції Европейської Вільної Промисловости. Цей прихильний зворот Франції в сторону Британії в час, коли заіснувала криза в НАТО, вважається намаганням президента де Ґолля скріпити і збільшити англо - французьке зближення.

Буддисти починають протестаційну акцію проти військової влади у В'єтнамі

Сайґон. — Сильна і впливова частина буддистського населення В'єтнаму, яка в 1963-му році була рішальна в поваленні уряду президента Дієма, почала тепер масову протестаційну акцію проти очолюваного прем'єром ген. Нґуєн Као Кі військового уряду країни, домагаючись цивільного управління. В зорганізованому буддистськими провідниками протестаційному зібранні в Сайґоні в середу, 16-го березня, взяло участь понад 10,000 осіб і з виступів та перебігу зібрання можна вносити, що ця акція буде поширюватись. Вона є відгомоном та доповненням подібної протестаційної акції головно в північних областях Південного В'єтнаму, де студенти протестують проти усунення з військового уряду генерала Нґуєн Чана Ті, якого тепер уряд вислав саме в ті райони, щоб він впливав на припинення неспокоїв. Тим часом, у країні продовжується війна проти комуністичних аґресорів. Американська авіяція день за днем бомбардує військові об'єкти в Північному В'єтнамі, а з важливіших воєнних дій на суші була в середу битва між відділом американських парашутистів і сильним з'єднанням комуністичних партизанів, які оточили були американців в районі Сайґону. Після кількох годин запеклих боїв американці розбили комуністів, нарахувавши опісля на полі битви 142 ворожі трупи.

Нюарк відзначить Шевченківські Роковини

Нюарк. — У найближчу неділю, 20 березня о год. 5-ій відбудеться в Нюарку в залі Вейлсбурґ Гайскул, при Айві стріт, святочна академія для звеличання Тараса Шевченка. Її влаштовує співоче Т-во „Трембіта", під протекторатом місцевого відділу УККА.

Треба відмітити, що минулої неділі хор „Трембіта", під батутою свого диригента, д-ра Ігора Соневицького брав участь у подібному святі нашої громади в Ню Йорку і там здобув собі заслужене признання.

Крім хору „Трембіта" участь в академії візьмуть відомий поет та суспільний діяч Богдан Кравців (промова), А. Гавдяк (сольоспів), О. Кириченко (деклямація), Лев Рейнарович та Р. Осадчук (солісти). Акомпаньюватимуть М. Павловська та Г. Больц. Мистецьке оформлення сцени Ф. Луцишина.

Сукарно говорить, що він є у проводі Індонезії

Куаля Люмпур, Маляйзія. — Президент Індонезії Сукарно заявив у радієвому повідомленні, що його відчитав третій заступник прем'єра Індонезії Чайруль Салег, що він нікому не передавав влади і вважається відповідальним за уряд в країні. Міністер Салег говорив, що вийшли деякі непорозуміння з того часу, коли президент Сукарно наділив деякими повновластями з уваги на безпеку і порядок в країні ґенерала поручника Сугарто. Після виступу третього віцепрем'єра по радіо промовляв ще міністер інформації Русіян Абдульґані, який пригадав, що єдиний президент Індонезії може покликувати новий кабінет міністрів. Деякі обсерватори говорять, що індонезійська армія контролює політику в країні, але вона хоче мати за собою авторитет президента держави. Сукарно переїхав з Боґора, де перебував чотири дні, до Джакарти і тут відбув нараду із своїм урядом і представниками армії. На цій нараді були приявні між іншими також перший віце - президент Субандріо, що його усунення вимагали студентські демонстрації, як також другий віце - прем'єр Йоаннес Леймена і третій Салег. Кажуть, що Субандріо є під охороною війська. Президент Сукарно вимагав від індонезійців льояльности, заявляючи, що про порядок в державі вирішують державні установи, які були усталені конституційно в 1959 році. Та він готов вислухати всі пропозиції і взяти їх до уваги, якщо вони вийдуть на добро державі. Після наради ґенерал поручник Сугарто сказав репортерам, що не було ніякого задуму скидати президента Сукарна і підтвердив, що Сукарно є президентом держави, начальним вождем армії і великим провідником революції.

Українська громада Ню Йорку з великим зацікавленням очікує першої вистави „Нового Театру"

Ню Йорк. — Відгук громадянства на заповіджену першу постановку Нового Театру перейшов усі сподівання, повідомляють з адміністрації цього новоствореного українського ансамблю. На протязі одного тижня 300 осіб прислали 10-долярові дотації на Новий Театр, і кожному з тих меценатів адміністрація вислала квиток на прем'єру драми Лесі Українки „Камінний господар", що відбудеться в суботу, 2-го квітня ц.р. в театрі Барбизон Плаза, в Ню Йорку. Між великими меценатами Нового Театру є ще й інші особи, які вкладають безінтересовно багато труду „за кулісами" для успішної постановки прем'єри театру. Пані Евгенія Тріска запроєктувала 25 жіночих костюмів і чоловічі пелерини. Зенон Максимів з допомогою Данила Серни запроєктував і шиє мужеські костюми, а Зенон Бабюк подарував 100 долярів театрові на папір для запрошень. Після прем'єри запляновано вечірка-зустріч в Українському Інституті Америки. Українські купці і підприємці Ню Йорку обіцяли покрити кошти вечірки, а Іван Кефор і Володимир Роговський, власники Олимпія Лікерс, зложили окремий 100-доляровий даток на ту вечірку. Український Інститут Америки пішов на зустріч Новому Театрові, відступивши частину своїх приміщень на деякі приготування, пов'язані з прем'єрою. Проби Нового Театру відбуваються в Українському Народному Домі, де театр має свою домівку.

„ЛЕГКОДУХ" СЬОГОДНІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Сьогодні, в п'ятницю 18-го березня, „Театр у П'ятницю", під кер. Володимира Шашаровського відіграє комедію на 3 дії М. Бендікса п.н. „Легкодух." Це вже буде друга вистава цієї комедії у Філядельфії. Час і заля — як звичайно.

Українська громада у Вашинґтоні концертом відзначить роковини Шевченка

Вашинґтон, Д. К. (бя) — Цього року як і минулими громада Великого Вашинґтону влаштовує Концерт в честь Шевченка 20 березня о год. 6-ій в авдиторії Церкви Паломників (в сусідстві пам'ятника Шевченка), при співучасті найкращих власних мистецьких сил. Солісткою вечера буде п. Марійка Брездень - Сербин (сопрано), яка виконає декілька пісень на слова Шевченка. Виступ місцевого Квартету при супроводі бандур під проводом д-ра І. Масника і Мішаного Хору Об'єднання під диригентурою Ю. Філіпова, і декляматорів Н. Кравець і В. Кулія замкнуть мистецьку частину вечора. Святочну промову виголосить д-р А. Луцьків. За фортеп'яновий супровід відповідає панна Ждана Кравців.

Концерт влаштовує Об'єднання Українців Вашинґтону.

ХТО ДОПОМОЖЕ СИРОТАМ?

„Дорогі земляки, українки й українці! Прошу Вас, допоможіть моїм дітям-сиротам, що залишились без батька, без будь-яких засобів до життя і тепер господар нас четверо вже і з хати виганяє, як не заплатимо за мешкання!" — пише в розпучливому листі до редакції ще молода мати трьох дітей, батько яких помер і вони залишились цілком безпомічні і безрадні серед чужих людей в Санто Амаро в Бразилії. Лист написаний російською мовою, бо його авторка, мати дітей-сиротят, походить із Владивостоку, де перебувала в російському оточені. Її покійний чоловік походив із Києва. Адреса потребуючих: Iveta Belinsky, Rua Paulo Eiro 93, Santo Amaro, Sao Paulo, Brasil. Хто допоможе цим сиротам?

Івета Білинська з дітьми-сиротами біля хати, з якої їх виганяють.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Безрадісна дійсність

Можна було б очікувати, що після жахливого досвіду смерти і руїни в двох світових війнах, після безлічі „малих воєн", що шматували і шматують державні та національні організми, народи опам'ятаються, людина, нарешті, перестане бути вовком другій людині, і всі в мирі та спокою користатимуть з тих казкових можливостей, що їх відкривають розвиток технології і досягнення людського генія в усіх галузях життя. Тим часом, не зважаючи на ввесь той гіркий досвід і на всі світлі досягнення, дійсність таки справді безрадісна.

Вистачить поглянути на мапу світу або прочитати в газеті останні повідомлення. Згадати б тільки війну у В'єтнамі, заяву президента де Голля про виступ Франції з НАТО, неспокої в Африці, в Південній Америці. Куди не поглянути — всюди якась біда. А над усім, як Дамоклів меч, висить свідомість наявности страшної ядрової зброї, що може принести загибіль людству і загладу його доробкові.

Ситуація безрадісна, але далеко не безнадійна. Війна у В'єтнамі якщо не переконала ще комуністичних агресорів у рішучості Америки та інших вільних країн ту агресію припинити, то раніше чи пізніше їх у цьому таки переконає. В кожному разі та рішучість значно зменшила загрозу поширення війни. Недавно комуністична підривність натрапила на твердий спротив в африканській Гані, а тепер зустріла його в Індонезії. Подібний розвиток подій спостерігається і в деяких інших країнах.

Але в усій тій метушні нас таки найбільше цікавить і „обходить", як виглядає в ній те, що називаємо українською справою. Ця наша справа існує сьогодні, як існувала під час першої і другої війни, між тими війнами і після них. Вона існує, бо не може не існувати, коли одному з найбільших народів Европи, народові з тисячолітньою цивілізацією, з величезними матеріяльними ресурсами, на одній із рішальних стратегічних позицій на мапі світу, відмовляється ще й досі природнього права на самостійне й суверенне життя. Не тільки українці, але й багато чужинецьких дослідників та знавців міжнародного політичного розвитку саме в цьому добачають одну з головних причин учорашньої і сьогоднішньої безрадісної дійсности в світі. Але на цьому і кінчається.

В умовинах зростаючих міжнародних труднощів і заворушень на різних континентах українська справа „губиться". Державні мужі, стратеги й публічна опінія світу звертають увагу на щораз нові справи, хоч ті справи можуть бути тільки наслідком „старої", української.

Але чи можна дивуватись іншим, коли про цю давню нашу власну, українську справу забуває й багато з нас. Запитаймо самі себе: що в останньому часі, після відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні, ми для тієї справи зробили? Ми дебатуємо, сваримося і час від часу лаємося за „межу", ламаємо копії за всілякі дійсні, уявні або й підсунені нам проблеми. Тим часом безрадісна міжнародна дійсність вимагає від нас максимальної уваги і найбільших зусиль саме для цієї основної української справи, яку придавлюють всілякі „актуальні" події і на яку світ, на своє лихо, примикає очі.

День св. Патрика

День святого Патрика, що його 17-го березня кожного року відзначають наші співгромадяни ірляндського походження церковними відправами, походами й академіями, дає нагоду для деяких роздумувань і нам — українцям. Часто чуємо про подібність історії Ірляндії з історією України. Ірляндія, як і Україна, це давня і багата історичними подіями країна. Ще в час розквіту Римської імперії Ірляндія була відомою у світі. Римські легіони не дійшли до кордонів цієї країни, але не оминули її інші наїзники — нормани. Св. Патрик, що став патроном ірляндського народу і держави, діяв на початку 5-го сторіччя. Вже в той час Ірляндія стала християнською і мала свого єпископа. Відтоді релігійне життя з'єдналось там тісно з національним життям, і до сьогодні ця єдність характеризує Ірляндію і мільйони її синів і дочок, розкинених по всьому світі.

Подібність історії Ірляндії до історії України у відношенні цієї першої до Англії. Англія вже від найдавніших часів, спершу через королівські інтриги, а далі великодержавною політикою намагалася підпорядкувати собі Ірляндію. Великодержавний натиск довів у 1800 році до унії Ірляндії з Англією. Подібно, як унія України з Москвою в 1654 році, англо-ірляндська унія була зумовлена релігійними проблемами і не виправдала себе з уваги на імперіяльну політику Англії. В Ірляндії постав всенародний рух за самостійність. В цьому подібність Ірляндії до України, яка також від перших початків нещасної унії 1654 року веде боротьбу за повну емансипацію від накиненої опіки Москви.

Повстання ірляндців проти Англії почалося в 1916 році, саме 50 років тому. Ірляндія, як і Україна, майже в той самий час проголосила себе республікою, і парлямент у Дубліні прийняв проклямацію незалежности в січні 1919 р., коли в Києві проголошено об'єднання всіх українських земель в одну незалежну Українську Народну Республіку. Та ірляндці мали іншого партнера-ворога, ніж українці. Англія запропонувала Ірляндії статус домінії на зразок Канади. Ірляндія прийняла власну конституцію і підписала з Англією договір, що давав змогу обидвом сторонам виступити з федерації за постановою одного з парляментів. Північна Ірляндія скористала з цієї постанови і 12 грудня 1922 року усамостійнилась. У 1937 р., після переведеного плебісциту, схвалено нову конституцію і проголошено Ірляндію суверенною державою.

Московсько-большевицькі війська переважаючою силою окупували українську республіку і накинули їй свій режим. Хоч в конституції УССР і написано, що Україна може виступити із Совєтського Союзу, але на ділі такої змоги вона не має, бо не може вільно вибрати своїх представників, не може скликати справді народного парляменту, який таку постанову ухвалив би. Нема й думки про те, щоб Україна могла перевести всенародній плебісцит, як це вільно було ірляндцям.

Попереднього тижня у газетах повідомлялось про те, що ірляндські націоналісти знищили імпозантний пам'ятник адміралові Нельсонові у Дубліні. Решту пам'ятника розібрала сама влада. Так позбулись ірляндці в п'ятдесятиріччя національної революції символу, що довгий час нагадував їм про поневолення. В день святого Патрика — патрона Ірляндії з ірляндцями з'єднуються у їхньому святкуванні й інші народи, які змагають до незалежности. Також і ми, українці, з признанням ставимося до ірляндців, які довгими й послідовними змаганнями зуміли здобути самостійність для своєї держави, вміють затримати свої національні традиції тут, у ЗДА, і в інших країнах.

БОРОТЬБА ПРОТИ ЗЛОЧИННОСТИ

9-го березня президент Джансон переслав Конґресові звернення в справі законопроєктів про поборювання злочинности. Це вже друге звернення Президента в цій справі, бо Конґрес минулого року не діяв. Тож Президент повторює свої пропозиції з 1965-го року і додає деякі нові, виступаючи проти карігідного занедбання в цій ділянці збоку суспільства і навіть Конґресу.

Президент підкреслює, що минулого року число тяжчих своїм характером злочинів зросло на 5 відсотків, а в 1964-му році — аж на 13. Кожні 28 хвилин десь в Америці насилують жінку, кожні п'ять хвилин десь відбувається грабунок, кожної третьої хвилини — напад, кожної хвилини крадіжка, кожної 28-ої секунди — крадіжка з вломом, а щохвилини — крадіжка авт.

Ці злочини захитують моральний стан американців, спричиняють поважні втрати в їхньому майні, викликають страх та непевність завтрішнього дня. Тому конче треба посилити боротьбу проти злочинців, які терроризують населення, головним чином у великих містах.

У законопроєкті президента Джансона передбачається й надалі залишити справу поборювання злочинности в руках місцевої влади, але федеральна влада має допомагати їй виміною інформацій та у переведенні відповідних досліджень.

Президент заявив, що вільний нарід не може толерувати оцей „страх перед злочинами, який може зробити з нас невільників, ув'язнених вночі поза дверима з ланцюжками, з подвійними замками та заґратованими вікнами". Цей страх не дозволяє американцям проходжуватися вулицями вдень, а з заходом сонця виганяє публіку з парків.

У своєму зверненні Президент пропонує Конґресові:

— Збільшити щорічні федеральні видатки з $7,200,000 до $13,700,000 на допомогу міським управам поліпшити вишкіл поліції, на модернізацію поліційної служби та на винагороди для тих поліційних працівників, які відзначатимуться в поборюванні злочинности.

— Зорганізувати окрему комісію з визначних правників, суддів, урядовців і членів Конґресу, яка мала б до 1968 року рекомендувати конечні зміни у федеральних карних законах.

— Зосередити і узгіднити працю всіх тих урядовців, які займаються справами умовних вироків при Департаменті Справедливости. Досі їх номіновано і контрольовано окремими федеральними окружними судами.

— Схвалити закон про щорічне відрядження 3,000 поліцистів до коледжів на професійні студії, а також закон, який дарував би державні позички тим студентам, що вирішать вступити до поліційної служби.

— Окремо вишколювати поліцистів, які мають вести боротьбу з продавцями наркотиків і займатися наркоманами в містах, де є найбільше цих нещасливців — в Ню Йорку, Шикаґо, Лос Анджелесі і Дітройті.

Крім цих пропозицій, Президент рекомендує посилити діяльність Крайової Комісії для Поборювання Злочинности.

Ця комісія має використати наймодерніші осяги в цій ділянці. „Електроніка, — пише Президент, — дає можливість негайно закликати лікаря з опери до ліжка хворого. Так само негайно з поміччю електроніки можна покликати поліцію на випадок потреби".

Президент Джансон заявив, що головний прокуратор Ніколас де Каценбах у найтіснішому контакті співпрацюватиме з 50-ма губернаторами в справі створення стейтових комісій для поборювання злочинности. Ці комісії спільно з Крайовою Комісією мають підготовляти реформи, потрібні для успішної боротьби із цим „ворогом Америки число 1".

Найвищий Суд ЗДА визнав конституційність виборчого закону з 1965 р.

Вашингтон. — Найвищий Суд ЗДА 7-го березня одноголосно вирішив, що ухвалений 1965-го року виборчий закон, який має на цілі запевнити виборчі права негритянському населенню в південних стейтах, не противиться Конституції ЗДА. За це рішення голосували 8 суддів Найвищого Суду, лише суддя Гюґо Л. Блок мав застереження щодо одного пункту, яке він представив в окремій заяві. Схвалений Конґресом закон касує так званий тест грамотности, за допомогою якого в південних стейтах біле населення позбавляло виборчих прав негритянське населення, яке не могло здати тесту перед білими екзамінаторами. Цей тест скасований в таких стейтах: Алабама, Луїзіяна, Джорджія, Міссіссіпі, Південна Кароляйна і Вірджінія. Закон із минулого року уповажнює головного прокуратора ЗДА визначити федеральних екзамінаторів в тих виборчих районах, де є змагання білого населення не допустити негрів до голосування за допомогою тесту грамотности. Досі такі федеральні екзамінатори були активні у 8-ох повітах на Далекому Півдні. Але рішення Найвищого Суду не відноситься до тесту грамотности в стейті Ню Йорк, в якому порторіканське населення домагається, щоб воно не мусіло переходити тесту в знанні англійської мови, якщо вони в себе вдома, це значить в Порто Ріко, закінчили шестиклясову школу, де всі предмети викладається по еспанськи, і де була обов'язкова англійська мова. Рішення в цій справі має запасти пізніше, перед червнем цього року. Рішення Найвищого Суду не вирішує справи так званих виборчих податків. Ця справа буде вирішена пізніше.

І. Лучишин

ДЕ ПОДІЛИСЯ МІЛЬЙОНИ УКРАЇНЦІВ?

(3)

Фальш і облудність совєтського автора

Яким же глумом звучить славословлення В. Наулка, що у своїй книжці „Етнічний склад населення в Українській РСР" пише (стор. 56): „Справжнім тріюмфом ленінської національної політики Комуністичної партії було створення вперше в історії українського народу справді суверенної держави — Української Радянської Соціялістичної Республіки — рівної серед республік — сестер Радянського Союзу".

Яка ж це „суверенність", яка ж це „рівність" українського народу, коли московська „сестричка" впродовж 40 років фізично винищила понад 17 мільйонів українців, громадян „союзної" республіки!

Совєтський автор зазначає, що після другої світової війни в Україні на кожних 1000 чоловіків припадало 1252 жінки. Та й у статистиці з перепису 1959 року подано, що серед українців чоловіки становлять 36,6% всієї людности України. Автор приписує це жертвам гітлерівської окупації. Але це не виключні наслідки німецької окупації — Чека й НКВД своїми арештами, розстрілами та засланнями спустошували чоловічий рід України.

З самих таки авторових стверджень виходить, що політика Москви змагає до чимскоршого ліквідування політичної незалежности й свободи неросійських народів. Ось так на стор. 96-ій він пише: „Кордони між союзними республіками в межах СРСР все більше втрачають своє колишнє значення". І далі подає факти постійного вмішування людности в поодиноких республіках з різними національностями, головно з росіянами, під виглядом нібито взаємної допомоги. На стор. 97-ій він пише: „У той же час, поряд із збільшенням в Українській РСР числа представників інших народів, поширюється розселення українців у союзних республіках. Цьому сприяє політика радянської держави".

А ще далі: „З густонаселених українських областей щороку проводиться плянове добровільне (?) переселення цілих сімей та окремих робітників в інші райони". І тут же наводить дані, скільки українців живе поза межами України — в Російській федерації, — на Комі, Сахаліні, в Якутії, Казахстані, Киргизії і т. д.

Московський шовініст радіє з успіхів обмосковлення українців — виселенців з України. Він пише (стор. 98): „Близько 55% українців в РСФСР під час перепису 1959 р. назвали своєю рідною мовою російську".

А вже найбільший поступ у русифікації дають мішані подружжя, які, як він пише (стор. 99): „В наш час у багатьох поселених пунктах Сибіру зустрічаються частіше, ніж шлюби між представниками однієї національности".

Наулко ще раз потверджує (стор. 107), що: „одним з найважливіших факторів, які сприяють розвиткові процесів етнічної асиміляції, є міжнаціональні шлюби... Зіставлення даних про національність дітей, залежно від національности та рідної мови батьків, показало, що переважну більшість дітей від шлюбів між росіянами та українцями батьки вважають росіянами".

Автор вдоволений також тим, що „збільшився процент осіб, які вважають рідною українську і російську мови". Бо „це сприяє всебічному зближенню народів".

Ще далі Наулко стверджує: „Міграція населення у наш час носить не стихійний, а плановий характер" (читай — примусовий — І. Л.). „Лише до літа 1964 р. у східні райони країни партійними та комсомольськими організаціями було направлено 150 350 добровільців, серед яких 24 244 з України".

Рік - річно вивозять українців — головно молодь — до Росії та її азійських колоній під брехливою маскою нібито „добровільности". Але тільки брутальне насильство московських колоніялістів змушує українців міняти свою сонячну Україну на сибірські чи казахстанські пустелі.

На місце вивезених українців Москва насилає в Україну головно москалів на те, щоб „зближати народи, виховати їх в дусі інтернаціоналізму і тим улегшити асиміляційні процеси".

Отже поняття „інтернаціоналізм" та „асиміляція" тотожні з обмосковленням.

Однак, про людське око автор відмежовує царську русифікаційну політику від совєтської такою пустопорожньою заявою (стор. 106): „На відміну від буржуазних країн асиміляційні процеси в СРСР мають не насильницький, а природній характер. Їх роль прогресивна".

Якраз навпаки: насильницькій русифікаційній політиці червоної Москви могли б позаздрити обрусителі царської Росії.

Коли українську людину виженуть за межі України, то ця людина зразу втрачає будь - які можливості користати з української школи, української культури, навіть української преси. Українські діти мусять ходити до російської школи. Це — насильницьке обмосковлення. Натомість росіяни в Україні, як і в усіх інших неросійських „союзних республіках" мають свої російські школи, театри, пресу. Так виглядає большевицька рівноправність народів в СССР!

І тут нічого не поможуть покликання на Леніна, на його крутійську писанину, наприклад, з тому 24-го, де він писав: „Пролетарська партія (тобто КПСС) прагне до створення якомога більшої держави, бо це вигідно для трудящих, вона прагне до зближення і дальшого злиття націй, але цієї мети вона хоче досягти не насильством, а виключно вільним братерським союзом робітників і трудящих мас усіх націй".

Як бачимо, що слово — то фальш і облуда!

„Якомога більша держава" — потрібна російським імперіялістам і великодержавним шовіністам, а не трудящим масам!

У маленькій, але вільній Швеції, у вільній Данії, Голляндії, Бельгії, Норвегії, Швайцарії люди живуть без порівняння краще, ніж у російській імперії, великій тюрмі народів!

Мих. Килимник

ЯКИЙ РЕЖИМ У БРАЗИЛІЇ?

Куритиба. — Цим питанням займався недавно відомий лондонський тижневик „Економіст". У своїй статті цей англійський тижневик ствердив, що майже за два роки після революції 1964-го року в Бразилії витворилася режимова суміш із мілітаризму, консерватизму, системи державного економічного плянування та спроб провести соціяльні реформи. Далі стверджується, що сьогодні ця країна управляється технократами, при авторитетній владі президента, з групами військових та цивільних, що є його ближчим оточенням.

„Економіст" пише, що уряд президента Кастельо Бранко являє собою цілковиту протилежність урядові попереднього президента Жвона Гулярта, якого повалила революція. Бранко користується повною підтримкою війська, а Гулярт мав її лише в провізоричній формі.

Англійський тижневик підніс питання: як же „охристити" сучасний бразилійський режим? В комуністичних країнах називають його правою військовою диктатурою, що діє в інтересах поміщиків та капіталістів; в країнах вільного світу дивляться на нього як на своєрідне поєднання демократії й авторитарности, що наближається й до бразилійських означень керованої ,чи контрольованої демократії.

Ніяк не „охрищують" свій режим лише його провідники, зокрема президент, маршал Бранко. Це й зрозуміло, бо вони ще й самі не знають, що з нього вийде. З усіх їхніх виступів можна зробити висновок лише про тимчасовість, про переходовість теперішнього режиму, завданням якого є підготувати країну, виховати її населення для сприйняття справжньої демократичної системи.

Тут треба пригадати, що після довголітньої диктатури Жетуліо Варґаса в країні запанувала корупційна диктатура. Влада завжди належала двом партіям — ПСД і ПТБ, які останніми роками „полюбовно" її ділили, тобто ділилися місцями в державній адміністрації знизу догори. Була, звичайно, також опозиція, але лише для форми, бо вона не впливала на перебіг справ у державі. Панівні партії здобували виборчі голоси не тільки обіцянками, але й наданням поплатних посад, уділюванням для підприємств державних кредитів, одвертою купівлею голосів грошима та продуктами. Попередня державна адміністрація не полагоджувала жадної справи доти, доки її працівники на тому добре не заробляли. Корупція буйно процвітала, доходячи до таких, наприклад, дивовиж:

У зв'язку з розвитком автомобільної промисловости, парлямент ухвалив закон про заборону імпортувати авта з-за кордону. За кілька днів ухвалено інший закон — про надання права депутатам і сенаторам, купувати для власного вжитку авта закордоном. У такий спосіб імпорт закордонних авт опинився на деякий час у руках „народних вибранців", які на тому добре піджилися.

Або ще приклад: колишній президент республіки, Жуселіно Кубічек, видав пароплавній фірмі розписку про одержання ним ста мільйонів крузейрів для... пропаґанди подорожувань пароплавами тієї фірми.

За прикладом вищих ішли й нижчі щаблі адміністрації, витворюючи в країні хаос.

„Корупційна демократія" день - у - день прокладала шлях до влади комуністичним елементам. Наприкінці свого урядування президент Гулярт створив Генеральну Робітничу Команду, яка поза парляментом почала займатися загальнодержавними справами. Ця „Команда" складалася переважно з комуністів та інших „ліваків" і одверто пропаґувала „нову демократію", взоруючись на „совєти рабочих депутатов" у Росії часів Керенського. Кінець - кінцем Гулярт махнув рукою на парлямент та сенат і стараннями „Команди" скликав у Ріо де Жанейро мітинґ комуністів та їхніх поплентачів, на якому проголосив декрет про нові „реформи"

І тоді прийшла революція 31 березня - 1 квітня 1964 року, якій передували бурхливі протикомуністичні демонстрації в усій країні. Революція була безкровною, і провело її військо організованим порядком протягом трьох днів. Парлямент і сенат стояли осторонь подій, вичікуючи остаточних наслідків.

До влади прийшли військовики, які від імени Національної Команди Безпеки проголосили перший Інституційний Акт, у якому підкреслювалося, що революція леґалізує парлямент і сенат, а не навпаки. Таким чином Конґрес відразу попав у залежність від революційних чинників.

Новий президент Бранко сподівався швидко налагодити гармонійні зв'язки з Конґресом, однак з того нічого не вийшло. Згодом Конґрес вирішив протиставитися урядові в його заходах щодо оздоровлення країни. Тоді видано другий Інституційний Акт, яким узаконено

(Закінчення на стор. 8-ій)

Ольга Приходько

ПРАДІД ІЛІЯ

Родинна хроніка з життя подільського духівництва минулого століття

(8)

Прабаба бачила, що в такому вигляді Ганю не можна випустити перед гостей, наказала старшій молодиці давати дівчині обклади з холодної сметани до лиця та заспокоїти, щоб чимскорше змогла знову вийти, а сама поспішила до гостей і сказала, що дівчина вчаділа від праски, але то зараз перейде, і за хвильку вона вийде.

Отець Ілія аж підскочив від таких „норовів", але здержався, бо зрозумів, що краще, щоб жених не помітив, що щось сталось, що мати чи батько вибігають з-за стола. Так і скінчилася без Гані гостина.

Прабабуня сиділа як на шпильках, все очікуючи, що довірена молодиця, яка розуміла ситуацію і звичаї, виправить Ганю до покою. Але Ганя не йшла.

По гостині отці пішли до кабінету, як то водилося, обговорювати умови, а мати з донькою мали розмовляти з женихом. Але на цей раз розмовляла з ним тільки мати. Довідалася, що жених „не абищо", належить до найкращого, дуже заможного роду, що, скінчивши семінарію з найліпшим успіхом, був посланий у Київ до Духовної Академії, а як скінчив Академію, то владика взяв його собі за секретаря. Аж оце недавно помер батько жениха і залишив дуже гарну парафію під Кам'янцем, а він сам у родині і мусить обсадити цю парафію, яку їхній рід посідає віддавна. На приходстві у них є багато всякого добра, тільки нема кому тим заряджувати: його батько довгі роки був удівцем, бо мати померла в молодих літах, і він її не пам'ятає. Якби милостива панночка була ласкава прийняти його за мужа, то пані-матка не мусить турбуватися всякими речами для посагу.

У розмові жених був дуже присмний, у поводженні скромний, видно було, що людина добра та тиха. А що негарний, так „з лиця не воду пити", звикнеться.

Розмова затягнулася, а Ганя все не йде і не йде.

Встала прабабка, достойно перепросила гостя, що сталася якраз сьогодні з дівчиною така негода, що звичайно вона здорова, як роса, та й пішла. Пішла до дівочої кімнати — Гані нема, дівчата кажуть, що не бачили її, може лежить у коморі, бо дуже, дуже плакала і ніхто не міг її заспокоїти, чим більше вмовляли, тим гірше плакала.

Заглянули в комору, подивилися на горище, шукали всюди, але Гані ніде не було.

Занепокоєна прабабуся не знала, як про це сказати прадідові. Аж ось сам прадід, задоволений розмовою з сватом, виходить до родини.

— Де Ганя?

Всі мовчать.

— Де Ганя, питаю? — гримнув несамовито прадід.

— Втекла, — прошепотіла перелякана прабабуся.

Страшенна лють охопила Ілію. Такий женних! Академіст, в ласці у самого архиєрея, а вона тікати!

— Челядь! На коні! Гнатися на всі сторони, по всіх дорогах, розпитати вірних людей на селі, переглянути всю околицю!

— А ти, Прісю, біжи до двору — чи там нема. Далеко втекти не могла дурна дівка. Але з парафії виїздіть потиху, щоб думали, що їдете запрошувати гостей на заручини, але за селом — женіться щодуху, хоч би й коней позаганяли — нічого не скажу, аби дівчина до ранку була вдома.

Слово прадіда на парафії було законом. Усі розбіглися виконувати наказ, тільки стара Ірина плакала в куточку. Ще такої ганьби не зажила на своїм віку.

— Досить того, — каже прадід, — піди та накажи, хай готують велику гостину на завтра, а сама з дочками поглянся до ваших жіночих витребеньках — завтра буде весілля.

Стара Ірина аж затрусилася. Як так? Весілля на ґвалт, без заручин, проти всякого звичаю, та ще й дівчини нема. Але знала добре, що перечити прадідові, та ще й під люту руку, не тільки зайво, але й небезпечно. Пішла.

А прадід ходив по світлиці туди й сюди, аж поли ряси літали по хаті.

Всі притаїлися, чуючи бурю. Так минула година, дві, вже скоро й північ...

Гості мирно відпочивали в парадній частині дому, не знаючи, що то діється, не підозріваючи, що в родині ніхто й ока не зажмурив, що там усе бурлить і кипить в страшному напруженні та хвилюванні.

Аж десь близько півночі прибіг хлопець від баби, що сиділа під лісом і вважалася ворожкою. Не була ця баба в ласці у прадіда, бо, відомо, ворожка знається з нечистим та баламутить людей. Не раз хотів прадід вигнати її з села, але якось лишав до пори, до часу. Баба-ворожка це знала і боялася прадіда.

Так ось прибіг хлопець від тої ворожки та й проситься до попа. Не пускали його, але сказав, що дуже треба. Став хлопець перед прадідом, побачив люті очі та й занімів.

— Кажи, що хочеш, бо заб'ю!

— Па... панночка... Ганя... пішли... — переляканим голосом забурмотів хлопець.

— Куди? — закричав прадід, схопивши хлопця залізними пальцями за плече. — Запрягати бричку! — крикнув до челяді.

За яку хвилину з хлопцем у бричці гнався він до лісу.

А Ганя? Побачивши жениха і спротививши його собі з першого погляду, а також знаючи, що на батькове милосердя нема надії, вирішила, що втече з дому світ-заочі. „В наймички краще наймуся, жидам воду буду носити, але за такого не піду!" — казала собі в душі.

Вийшла за село, але куди далі? До містечка далеко, в сусідніх селах нема чого сподіватися, там ніхто не сховає, боячись гніву грізного Ілії. Так роздумуючи, рішила побігти до ворожки.

(Далі буде)

ЩЕ ТІЛЬКИ ДВА МІСЯЦІ ВІДДІЛЯЄ НАС ВІД 26-ОЇ ГОЛОВНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ВИКОРИСТАЙМО КОЖНИЙ ДЕНЬ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ НОВИХ ЧЛЕНІВ, БО ЦЕ БУДЕ ГОЛОВНОЮ ПЕРЕДУМОВОЮ УСПІХУ КОНВЕНЦІЇ! МИ ДОСЯГНЕМО ЦЮ МЕТУ, ЯКЩО КОЖНИЙ ДЕЛЕГАТ ВИКОНАЄ СВОЮ ПОВИННІСТЬ І ЗОРГАНІЗУЄ В ЦІЙ КОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ БОДАЙ ДЕСЯТЬ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

ТРИБУНА У.Н.СОЮЗУ

Рік XIII. БЕРЕЗЕНЬ. 1966 Ч. 2 (113)

УНСОЮЗ У ТЕРЕНІ

ІНТЕРВ'Ю ІЗ ЗАСТУПНИКОМ ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА УНС ІНЖ. СТЕПАНОМ КУРОПАСЕМ

На п'ятьох членів Головного Екзекутивного Комітету УНСоюзу, двоє з них — заступник і заступниця головного предсідника, не працюють постійно в Головній Канцелярії. тим не менше вони беруть участь у всіх спільних рішеннях Екзекутивного Комітету та мають у цьому однаковий голос. Після інтерв'ю з головним предсідником УНС п. Йосипом Лисогором, надрукованим у попередньому числі „Трибуни УНС", сьогодні друкуємо інтерв'ю „Свободи" із заступником головного предсідника УНС інж. Степаном Куропасем, що є рівночасно й справжнім „деканом" співробітників-кореспондентів „Свободи".

Інж. Степан Куропась заступник гол. предсідника УНС

Запит: Пане Інженере, не працюючи постійно в Головній Канцелярії УНС, але перебуваючи у великій і віддаленій Громаді та беручи активну участь у її житті, як Ви могли б схарактеризувати те, що американці називають „імедж" — обличчя УНСоюзу в нашій Громаді, її опінію про нього?

Відповідь: Український Народний Союз є праобразом патріотичної народної української організації в Америці. Його образ в нашій американській громаді твориться ще з часів його заснування і дотепер цей образ набрав уже певних черт, змужнів, набрав досвіду і гарту, бо перейшов і бачив важкі початки, добробут і кризу. Наша громада представляє собі УНСоюз, як сильну, непохитну організацію, що здобула собі не лише добре ім'я і опінію серед своїх, але й чужих. Громада знає, що УНСоюз є початком всього організованого життя в Америці, від перших наших церков починаючи. Звичайно так буває і так є і у нашій громаді, що Творця поважають, цінять, і прислухаються до його слів чи придивляються до його дій та потягнень. В опінії Громади УНСоюз міг робити більші або менші помилки, але в засадничих справах він усе займав правильне становище. Він зайняв таке становище в часі, коли наша громада переходила метаморфозу з русинів на українців, в часі української визвольної війни в першій і другій світовій війні і поміж ними. УНСоюз, як то кажуть, мав все „хребет", хоч не раз і не два на тому тратив у членах і майні. Та так вже є, що в справах, коли ходить про дальше життя організації і її будучність, здоровий хребет не лише помагає, але він є потрібний. Тут і там чути ще голоси, які несміло кажуть, що УНСоюз це „Іншуренс". Але це голоси людей, що нічого про УНСоюз не читали, його діяльности в Америці, Канаді і в Україні не знають, і їм вигідніше в той спосіб прикривати свою непоінформованість. Я стрічаюся не раз з такого роду людьми і раджу їм прочитати монументальну працю, велику і грубу книгу про УНСоюз в його 40-ві роковини. Отже громада у своїй великій більшості на підставі діяльности УНСоюзу бачить його обличчя як великого покровителя молоді, старців, бідних. Бачить його як добродія для визвольних справ України, і вважає його своїм провідником і дорадником. Звичайно, УНСоюз може все те робити в рямках своєї фінансової спроможности і не може розкидати долярами з фонду посмертного, лише може користуватись народним, чи адміністраційним фондами. Громада ставить до УНСоюзу певні вимоги організаційного, церковного і народного порядку, бо уважає його компетентним і його голос важливим. На цю тему можна розводитися довго. Звісно, що образ УНСоюзу ще не є совершенним, він ще набирає і буде набирати певних нових форм і буде кристалізуватися з його віком.

Запит: Яку ролю — у Вашій опінії — виконує УНСоюз в загальному розвитку нашої Громади і який вплив він має на формування її світогляду?

Відповідь: В загальному розвитку нашої громади, до голосу УНСоюзу прислуховується не лише громадянство, але й наші світські та церковні організації. Громадське життя не є обведене якимись рямками, воно має волю вільно висловитися, а навіть нераз вибухнути. І воно не раз вибухає. Але в основному не багато в нас відважних, щоби перше не заслухати голосу УНСоюзу. І так є, що люди привикли до голосу „Свободи", що є речником УНСоюзу, і з часом приймають цей голос як свій. В цей спосіб УНСоюз вишколював людей і формував їх світогляд. Тому теж УНСоюз виховав собі тисячі оборонців, які вважають його непомильним. Правда багато людей, що слухають голосу УНСоюзу, бунтуються в душі, чому УНСоюз так чи інакше поступає, а це лише тому, що тих „багато" не знають всієї правди такого потягнення. З бігом часу УНСоюз і для них стає яснішим.

Треба ще підкреслити, що в житті нашої громади УНСоюз є організатором. Відомо преціньь, що наші церкви не мають організаторів. Не мають їх наші світські організації. Вони рекрутують своїх членів з кадрів УНСоюзу. Так робить УККА, ЗУАДК, наші видавництва, письменники і бизнесмени. Членам УНСоюзу треба бути примірними, і на їх адреси йде всяка пошта, література, йдуть готові коверти, до яких треба вкладати гроші. Союз є гордий з того, що його члени є тими примірними громадянами, на яких можна будувати не лише організації, алей й церкви, народні доми і т. д. Що в кожній справі, граматиці і громаді є вимки — зовсім зрозуміло.

Запит: Як Ви оцінюєте участь і ролю УНСоюзу в таких центральних наших репрезентаціях, як УКК чи ЗУАДК, та наших Окружних Комітетах і відділах місцевих Громадах?

Відповідь: Участь і роля УНСоюзу в наших центральних репрезентаціях, як УКК чи ЗУАДК, є благословенням Божим. Без участи УНСоюзу в тих централях йшла б там війна до загину. Наші роз'ярені і розполітиковані організації не знають, коли перестати сваритися, а коли зачати органічну працю. Я є за тим, щоб політику віддати політичним організаціям, а УНСоюз має дбати про свою розбудову і помагати політичному проводові вести працю. Та, на жаль, ми знаємо з практики в часі війни, що як УНСоюз проголосив би свою незаінтересованість політикою і нашими політичними чи допомоговими організаціями, вони перестали б діяти. Твердж, що так в УКК, як і в ЗУАДК, не було б життя, палких промов, деклярацій, і резолюцій, якби і там не було представників УНСоюзу. Не було б слухачів і виконавців.

Окружні Комітети УНСоюзу по наших великих громадах досі не здобули собі ще послуху. Все це залежить від людей, що очолюють такі Комітети, що вміють маневрувати, йти на поступки, а водночас вміють вдержувати порядок зборів і братську любов. Нема між відділами УНСоюзу і окружними Комітетами засадничих розходжень, бо які можуть бути? Відділи є самостійні статутові клітини і вони добровільно слухають окружних Комітетів, які плянують і контролюють союзову працю округи, без жадного „босівства". До того зрозуміння йде, в одних громадах скорше в других пізніше. Окружні комітети є мобілізаційним чинником для наших центральних репрезентацій, і вони є в середині кожної важливої акції в громаді.

Запит: На цю тему вже висловився наш Головний Предсідник, що народжений в Америці, але нашим читачам напевно було б цікаво почути й Вашу опінію, як давнього поселенця-піонера, про „три генерації" в УНСоюзі: давніх піонерів уродженців Америки й Канади та новіших поселенців?

Відповідь: Український Народний Союз складається з „трьох генерацій". Роля тих генерацій різна. Донедавна домінуючою силою була т. зв. стара еміґрація. Це були переважно малоземельні селяни, що приїхали до Америки до першої світової війни. Вони скріпили УНСоюз, тоді ще Руський, і правили ним як могли і вміли. Мало серед них було людей з високою освітою, але був у них „хлопський розум", і велика любов до України. Тому вони кермувалися тим хлопським розумом і серцем. Їх працю підтримала маленька, але високо ідейна т. зв. стрілецька еміґрація по війні. Ті люди зрушили УНСоюз і почали модернізувати його. Нові роди забезпечення і нові табелі. Їм на поміч прийшли тут вже роджені українці, які хотіли УНСоюз зробити більше американським. Та ґенерація шукала зв'язків з американським світом. Існувала повна гармонія, і УНСоюз до 1-ої війни виявив велику живучість. Треба признати, що тоді йшла мова про те, що Союз має стати утраквістичним бо зачало бракувати урядовців по відділах. Цей двомовний перехід здержала нова еміґрація, і це її велика заслуга. Та нова сила виповнила прогалину в кадрах союзових урядовців, дала кілька тисяч нових членів, а водночас наново зукраїнізувала УНСоюз. Вимога тих нових людей зовсім слушно була: вдержати УНСоюз як можна найдовше українським. Проти такої вимоги не було і не могло бути протестів, бо нова сила була концентрацією патріотичною, освіченою і культурною. УНСоюз не зазнав жадних потрясень таких, як були в політичних середовищах, бо він трактував однаково всіх. Сьогодні затерлися вже різниці еміґрації. Стара доживає віку, і як живе, то й досі діє, бо до того звикла, а нова перебирає провід життя. Відділові збори УНСоюзу в більшості з нових еміґрантів, але є ще багато відділів зі старою „ґвардією" яка, як казав Наполеон, вимирає, але не піддається, бо зі звітів бачимо, що вона ще здобуває нових членів.

Запит: Не тільки нашим читачам, але й нам самим, редакції „Свободи", було б цікаво почути Вашу опінію про „Свободу", англомовний „Український Тижневик" і дитячий місячник „Веселку" та інші публікації УНСоюзу і їх ролю в розвитку нашої Громади в ЗДА і Канаді сьогодні.

Відповідь: Про ролю „Свободи", Українського Тижневика, „Веселку" і інші видання УНСоюзу історія вийшла б довга. „Свобода" вчила колись старих еміґрантів читати, і була для них першою лектурою, першим друкованим словом в Америці. За 73 роки свого життя „Свобода" була оборонцем не лише американських українців, але й українців та України взагалі. Відомо ж, що наші перші поселенці у всіх справах, навіть судового характеру, зверталися до „Свободи". Вони „Свободу" читали і знали її більше, як УНСоюз, бо стрічалися з нею щоденно. В початках, союзовці твердили, що належать до „Свободи", і нині є ще в Пенсилвенії та Мізурі союзовці, що так говорять.

„Свобода" є авторитетом навіть для тих, що її не люблять. Від того, що скаже „Свобода" відносно календаря, Патріярхату, „контактів" і інших важливих питань, залежить, чи її люблять читачі більше чи менше. За час свого життя „Свобода" піднесла своїх читачів на високий рівень, і тепер, щоб вдержати цей рівень, „Свобода" не може збувати своїх читачів пів — лише повним реченням. Люди думають, що „Свобода мовчить не раз, хоч повинна кричати, а за кілька днів довідуються про причини і всю правду. Всі признають, що „Свобода" має найкращу сітку кореспондентів в Америці і в Европі, але думають, що „Свобода" повинна мати ще кращу пресову службу, бо Союз багатий. Має „Свобода" теж ворогів, але хто їх не

(Закінчення на стор. 4-ій)

Ярослав Падох

ПОДБАЙМО ПРО УСПІХ КОНВЕНЦІЇ

Багато чинників складаються на успіх громадських акцій. Мета, люди й обставини є рішальними складниками кожного успішного діла. Але не менше важливими є плян акції, засоби, вживані при її переведенні, і невідхильний складник кожного успіху — наполегливість у праці. Наші союзові акції, яких чимало мали ми в минулих 72 роках існування УНСоюзу, а зокрема кампанії для збільшення УНСоюзу в останніх роках, якщо принесли успіх, то в першу чергу завдяки пильній праці більшої кількости союзових діячів, і то впродовж довгих місяців та років

Багато є різних передумов повного успіху недалекої 26-ої конвенції нашої установи. Одним з найважніших є свідомість, що ми творимо велику й динамічну громадську установу, сила якої спирається не тільки на своїм „первородстві", адже вона найстарша українська установа поза межами України, і не на її багатстві, хоч вона є найбагатішою нашою установою у всім вільнім світі, і врешті не на її членстві, яке також немає й ніколи не мало рівного серед інших наших установ — але на сотнях й тисячах відданих їй, невтомних робітниках, які коштом свого власного добра безнастанно будують її громадське добро. УНСоюз від своїх ранніх початків є найбільш працьовитою й найбільш динамічною українською установою, яка не знає відпочинку, не вимагає „вакацій" у своїй праці, але безнастанно, рік за роком, десятиріччя за десятиріччям розбудовує себе, а водночас і всю свою національну громаду.

Ця свідомість нашої вийнятково громадської активности спирається не на нашій високій опінії про себе самих чи на наших „побожних бажаннях", але — на реальних фактах. Тільки подумати: за останніх десять років ми зорганізували для УНСоюзу велику армію: 42,727 нових членів, в тім тільки за останнє міжконвен. чотириліття 17,832! А це не тільки члени УНС, але й цінні члени української організованої громади в ЗДА і Канаді. Не менші успіхи мав УНСоюз на господарському полі, збільшивши за останнє десятиріччя своє майно, тобто майно 86,000 своїх членів, на імпозантну суму дванадцяти мільйонів долярів. З кінцем 1956 р. УНСоюз мав дев'ятнадцять мільйонів майна, а під цю пору воно перейшло мільйонів тридцять один.

Наша традиційна активність власне тим цінна, що постійна, що безперервна. Закінчивши замітним успіхом минулий рік, в якому членство УНСоюзу двічі перейшло тисячну межу 85 тисяч і 86,000, ми негайно з не поменшеною наполегливістю, узялися до нового, цим разом уже конвенційного змагання, щоб ще до конвенції на дальший, високий щабель піднести УНСоюз. Наша мета з уваги на короткий час скромна: 2,000 членів. Її мали б запевнити дві акції: „акція п'ятидесяти", тобто праця кругло п'ятидесяти найкращих союзових діячів, які щомісяця до часу конвенції добровільно зобов'язалися дати бодай по п'ять нових членів, та „акція делеґатів", яка зобов'язала всіх без вийнятку конвенційних делеґатів придбати до конвенції бодай по десять членів. Успіх цих двох акцій не лише запевнить повний успіх нашої конвенційної кампанії, але й далеко його перевищить.

За перші два місяці цього нового змагання ми придбали дещо понад 700 членів. До виконання нашої скромної мети бракує ще 1,300 членів. Їх ми мусимо придбати впродовж двох тільки місяців, які залишилися до конвенції. По п'ятсот членів ми маємо придбати в березні і квітні та ще триста в травні, до часу конвенції. Тільки трішки витривалости та впертости, і незабаром наша мета буде знову виконана, як була виконана стільки разів за три чверті століття існування УНСоюзу.

В цьому числі „Трибуни" надруковані два найбільш почесні списки найкращих з-поміж нас будівничих сили й поваги Батька Союзу. Одна — це знімки півтори сотні переможців у минулорічній, передконвенційній кампанії, наш традиційний союзовий „іконостас", як жартівливо прозвав її редактор „Трибуни". Другий — це ще покищо надміру скромний список десяти делеґатів, які в перших двох місяцях виконали свій делеґатський обов'язок, придбавши по десятку і більше членів. Цей список буде з кожним днем, тижнем і місяцем збільшуватися. Він буде не раз і не двічі надрукований і передрукований у чергових випусках „Трибуни УНС" та на інших сторінках „Свободи". Будемо її ілюструвати знімками тих делеґатів, які вже поза собою матимуть свій основний конвенційний обов'язок. Сподіваємося, що ще далеко до конвенції цей список охопить усі чотири з надвишкою сотні делеґатів, які з волі союзового членства вибираються на конвенцію, як посли своїх союзових виборців. Сподіваємося цього і на це розраховуємо, бож ми певні, що всі делеґати розумітимуть, що високу почесть конвенційного делеґата треба чимось відплатити, а саме працею для добра УНСоюзу та його конвенції. Бо така буде конвенція, які будуть делеґати. Конвенція, складена з працьовитих й відданих (на ділі, не лише на словах) своїй установі делеґатів, мусить бути успішною. Здобуття повного успіху в цім нашим новім змаганні, в якому передову ролю гратимуть делеґати, дозволить Конвенції проходити в атмосфері активности і оптимізму, що в свою чергу запевнить повний успіх Конвенції. Треба вірити, що всі делеґати бажатимуть цього успіху своїй конвенції!

ПОЧЕСНИЙ СПИСОК ДЕЛЕҐАТІВ, ЯКІ ВИКОНАЛИ СВІЙ КОНВЕНЦІЙНИЙ ОБОВ'ЯЗОК

(Числа в дужках — це кількість присднаних членів в 1965 р.)

1. Василь Дідюк (46)
2. Іван Одежинський (31)
3. Карло Сачко (30)
4. Володимир Гірняк (19)
5. Богдан Зорич (15)
6. Д-р Тит Залуцький (15)
7. Вол. Гавриляк (11)
8. Андронік Копистянський (10)
9. Василь Попович (10)
10. Вол. Запаранюк (10)

Десять делеґатів, головних урядовців та організаторів виконали свій конвенційний обов'язок у перших двох місяцях цього року. Їхні фотографії поміщені на першій сторінці цієї „Трибуни".

Хто черговий? Нехай ні один делеґат не занедбає свій головний передконвенційний обов'язок: придбати до конвенції бодай по 10 членів, щоб далі розбудовувати членство УНСоюзу та здобути для себе конвенційну почесну відзнаку!

ЗАЯВА І ЗАКЛИК

ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УНС

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу, перевівши в тижні від 7-го березня 1966 року передконвенційну перевірку діловодства, майна й організаційного стану цієї найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі, заявляє:

1. Основний і точний звіт з цієї перевірки здасть Контрольна Комісія 26-ій Конвенції УНСоюзу, що має відбутися в Шикаґо в тижні від 16-го травня цього року. На цьому місці може тільки коротко заявити, що все діловодство УНСоюзу є в повному порядку та що УНСоюз зробив знову поважний крок уперед у своєму організаційному та господарському розвитку.

2. Власне у цьому розвитку Головна Контрольна Комісія добачує потвердження нових і дальших можливостей для Українського Народного Союзу і для всієї великої Української Громади в З'єднаних Державах Америки та в Канаді.

3. Мавши це на увазі, Контрольна Комісія закликає все членство УНСоюзу до нових зусиль і нової наполегливої праці для дальшого розвитку нашої установи, бо тільки працею можна добитись нових успіхів. Контрольна Комісія зокрема закликає новообраних делеґатів на 26-ту конвенцію, відділових урядовців та все членство УНСоюзу включитися якнайактивніше в теперішню передконвенційну організаційну кампанію, щоб не було ані одного конвенційного делеґата, який не придбав би в цій кампанії бодай десять нових членів, та щоб не було ані одного Відділу УНС, який не відзначив би недалекої конвенції основним збільшенням кількости свого членства.

4. Контрольна Комісія приділила окрему увагу давнім бажанням загалу нашого громадянства та й деяким практичним заходам щодо об'єднання наших братських установ та прийшла до висновку, що таке об'єднання в теперішній час цілком можливе і принесло б величезні користі для всіх членів цих установ та для всієї нашої спільноти та створило б наймогутнішу базу для світлого майбутнього. Контрольна Комісія УНС закликає проводи наших братських організацій та їх членство, щоб з нагоди своїх недалеких конвенцій приділили цій важливій справі найбільшу увагу.

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ УНС:

Д-р Володимир Ґалан — голова; **інж. Володимир Коссар** —заступник голови; **Петро Пуцило** — секретар; **Іван Кокольський та Іван В. Іванчук** — члени.

В Джерзі Сити, 11-го березня 1966.

ПРОТОКОЛ

НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

які відбулися у головній Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Сити в дні 18 лютого 1966 року.

В нарадах взяли участь: гол. предсідник Й. Лисогір, заступник гол. предсідника інж. Ст. Куропась, гол. касир Р. Слободян, гол. секретар Я. Падох і гол. редактор А. Драган. Заступниця гол. предсідника п. Анна Герман із за недуги не могла взяти участи в нарадах.

І. ЗАГАЛЬНИЙ ОГЛЯД ПРАЦІ

Головний предсідник Йосип Лисогір відкрив засідання і після цього склав звіт з діяльности УНСоюзу за час від останнього засідання Екзекутиви, яке відбулося 29 грудня 1965 року та подав огляд стану УНСоюзу з кінцем 1965 року.

Він ствердив, що з кінцем того року УНСоюзові бракувало тільки $15,000, щоб довести майно до $31,000,000. Це майно здебільшого є інвестоване в бондах і морґеджах. Приносить добрий прибуток, бо економія ЗДА зростає і, наприклад, новозакуплені бонди дають понад 5% прибутку. Тому УНСоюз збільшує свої інвестиції у бандах тим більше, що гіпотечні позички (морґеджі) хоч і приносять дещо більші прибутки, але вимагають більшої і дорожчої обслуги. Хоч вони розчислені на довший протяг часу, наші земляки сплачують ці позички звичайно дуже швидко, тобто передчасно, так що гроші здобуті при зворотах цих гіпотечних позичок треба знову реінвестувати.

В дальшому головний предсідник подав розвиток і сучасний стан „Союзівки" та заходи для продовжування культурної діяльности на ній у недалекому літньому сезоні. Запляновано на цей рік табор для хлопців у днях 25 червня до 16 липня, для дівчат 17 липня до 7 серпня, а від 8 серпня до 1 вересня відбуватиметься там курс українознавства. При цьому звітодавець поінформував, що в околиці „Союзівки", на терені громади Керганксон, збільшується число українських родин, які там оселюються на постійне. Цих декількадесят родин задумують зорганізувати окрему парафію та побудувати церкву. Вони звернулися до УНСоюзу з проханням приділити їм відповідну площу під будову церкви. Після наради в принципі схвалено цю пропозицію. Схвалено нову схему цін за побут на „Союзівці".

Продовжується намагання для влаштування перших красвих круглевих змагань УНСоюзу, що мають відбутися в днях 29 і 30 квітня цього року в Алквипа.

В дальшому гол. предсідник подав звіт праці УНСоюзу в Канаді, зокрема в справі уділювання морґеджів на канадійські церкви, народні доми, клюби тощо. УНС уділив цілий ряд великих морґеджів канадійським інституціям, а під цю пору має цілий ряд прохань про уділення нових морґеджів, а саме від церков, Канадійського ветеранського Леґіону, СУМ й інших інституцій. Обговорено ці пропозиції та відложено рішення щодо них до часу, коли будуть закінчені потрібні формальності.

В січні цього року Екзекутива відбула конференцію з актуаріями УНСоюзу, на якій обговорено ряд актуальних справ, а зокрема можливість підвищення максимальних сум забезпечення встановлених статутом УНС. Відповідні пропозиції будуть пред'явлені Конвенції УНС.

(Закінчення на стор. 4-ій)

ПРОТОКОЛ

(Закінчення із стор. 3-ої)

II. ГОСПОДАРСЬКІ СПРАВИ

Гол. Касир, Роман Слободян склав звіт із праці від часу останньої наради Екзекутиви та дав огляд фінансового стану УНСоюзу з кінцем 1965 року. Він ствердив, що фінанси УНС є в дуже доброму стані, бо за чотири останні роки майно УНСоюзу збільшилося на $5,524.635.92, отже кругло 1½ міліона долярів річно. Свій звіт гол. касир ілюстрував точними цифрами, які є подані у справозданні гол. касира, зладженому на кінець 1965 року, пред'явленому на нараді.

У минулому 1965 році УНСоюз мав понад $7.000,000 обороту. В прибутках є сума $2,545,144.72 забезпеченевих вкладок членів та сума $1,245,940.18 прибуток від інвестицій УНСоюзу. В розходах найбільшу позицію становить сума $1,845,899.31, яку виплачено після смерти членів їх спадкоємцям, на основі забезпеченевих грамот. Гол. касир ствердив, що розвиток УНСоюзу під фінансовим оглядом є дуже добрий, його інвестиції є першорядні й прибуток від них постійно збільшується. Уважає УНСоюз за одну з найкраще загосподарованих установ цього роду в ЗДА. Майно УНСоюзу з кінцем 1965 року наблизилося до 31 мільйона долярів і коли у грудні не переступило тієї суми, то тільки тому, що технічно відсотки від інвестицій втягнено в книги УНСоюзу щойно в січні цього року, після чого майно УНС далеко переступило 31 мільйон долярів.

Після цього гол. касир подав подрібно інвестиції УНСоюзу зроблені після грудневих нарад Екзекутиви УНСоюзу.

МОРҐЕДЖІ

Уділено такі морґеджі:

51-53 Whitmore St., and 120 Bond St., Hartford, Conn.	40.000.00
33-18 89th St., Jackson Heights, N. Y.	20,000.00
63-11 84th St., Rego Park, N. Y.	12,000.00
642-644 Shields St., Sudbury, Ont.	15,000.00
139 and 141 Elm St. Yonkers, N. Y.	23,000.00
506-508 18th Ave., Newark, N. J.	28,000.00
132 Underwood St., Newark, N. J.	12,000.00
Ogden Ave., Jersey City, N. J.	11,500.00
37-09 31st Ave. Astoria, N. Y.	50,000.00
РАЗОМ	211,500.00

Крім цього гол. касир представив 9 нових прохань на уділення морґеджів на загальну суму $391,000. Ці прохання передискутовано й винесено відповідні ухвали.

БОНДИ

ЗАКУПЛЕНО БОНДИ

50m Mississippi Power & Light Co. 1st Mtge 5 ⅛% Bonds due 1996	50,965.50
25m New York Telephone Co. Ref. Mtge 4 ⅞% Bonds Series P. due 1/1 2006	25,250.00
25m Ohio Power Co. 1st Mtge Bonds, 5% Ser. due 1996	25,437.50
50m Tennessee Gas Transmission Co. 1st Mtge Pipe Line Bonds 5 ⅜% Series due 1986	50,250.00
50m Ohio Power Co. 5% 1st Mtge Bonds due 1/1/96	50.000.00
75m Quebec Hydro Electric Commission 6% Bonds due 2/1/91	74,625.00
25m Texas Electric Service Co. 1st Mtge Bonds 5 ⅛% Series due 2/1/96	25,482.75
25m Atlantic City Electric Co. 1st Mtge Bonds, 5 ⅛% Series due 2/1/96	25,312.50
РАЗОМ	327,323.25

ПРОДАНО БОНДИ

50m The Royal Bank of Canada Term Deposit Receipt due 3/14/66	50,000.00

ВІДКЛИКАНІ й СПЛАЧЕНІ БОНДИ

2m N. J. Highway Authority 3¼% Genl. Revenue Bonds, Ser. C, due 1/1/88	2,080.00

Інвестиції УНСоюзу в морґеджах і бондах за звітний період часу досягли суми $538,823.25. З бондів, які відкликано й виплачено, одержано $52,080.00, і в цей спосіб за звітний період інвестовано на чисто суму $486,743.25.

III. ОРГАНІЗАЦІЙНІ СПРАВИ

Гол. секретар, Ярослав Падох подав справоздання про організаційний стан УНСоюзу з кінцем 1965 року, а після цього подав теж числа, які відносяться до поточного року.

З його звіту виходить, що УНСоюз з кінцем 1965 року мав 86,059 членів, яких загальна сума в усіх родах Забезпечення винесла понад 100 мільйонів долярів. За чотири міжконвенційні роки, цебто від 1962 до 1965 загальна скількість членів УНСоюзу збільшилась на 4,618, що пересічно давало по 1,000 членів у перших трьох роках та понад 1½ тисячі чистого прибутку членів у минулому 1965 році. В тому чотирилітті УНСоюз здобув разом 17,832 нових членів, у самому 1965 році УНСоюз придбав 4,895 нових членів, тому можна сказати, що УНСоюз в минулому році виконав свою намічену мету 5,000 членів. Великі убутки, з яких декотрі є конечними, як виплата дозрілих грамот чи виплата грамот після смерти забезпеченого, а деякі непотрібними й шкідливими, як члени суспендовані та ті, які передчасно, з власною шкодою, згрошевили свої грамоти, коштували УНСоюз великих втрат. Але все ж таки УНСоюз за останнє чотириріччя, як за попередні роки, постійно зростав, а його членство досягло дотепер небувалої висоти 86,000. Звітодавець уважає, що УНСоюз є на добрій дорозі до того, щоби в ряді років, що перед нами, досягнути свою безпосередну мету: 100 тисяч членства, бо повинно бути амбіцією українського громадянства в ЗДА і Канаді збудувати бодай одну престіжеву організацію з шостициферним числом членства.

Найбільш успішним у минулому році був місяць грудень, який приніс понад 1,000 нових членських аплікацій, з яких оформлено 994.

Перше місце поміж округами зайняла округа Філядельфія, яка здобула 619 членів, друге Шикаґо (583), третє Торонто (477) і четверте Ню Йорк (431). Найкращими Відділами, які найбільше заслужилися при здобуттю організаційного успіху УНС в минулому році, був Відділ ч. 423 в Шикаґо, який придбав 125 членів, 432 в Торонто — 113 членів, 240 в Клівленді — 92 члени й інші, а найкращими організаторами минулого року, не враховуючи обласних організаторів, які більшість придбаних членів не вписали на своє імя, тільки на імя секретарів, з якими вони співпрацювали, були: головний радний І. Одежинський який придбав 184 члени, Михайло Ольшанський зі Шикаґа (115), Микола Ткачук зі Шикаґа (106) та інші. З поміж відділових організаторів перше місце зайняв Андрій Стецяк з Клівленду, який, при помочі обласного організатора В. Гірняка, придбав 91 членів. Дмитро Дідик з Джерзі Сити (58), Анна Дубас з Нюарку (57), Павло Шевчук з Вортевлит (56), Михайло Семків зі Шикаґа (52) і Євстахій Гомотюк із Гартфорду (51). Всім їм та деяким не вичислиним тут належиться особлива подяка за їх виїмково великий і успішний труд у минулому році. Всі вони, а також обласні організатори Степан Гавриш, Володимир Гірняк та Василь Дідюк, як також постійні організатори Богдан Зорич, Роман Чучкевич, д-р Тит Залуцький, Іван Геврик і Єфим Омельченко здобули золоті ювілейні відзнаки за свою працю в минулому році. Срібними відзнаками нагороджено 31 відділових організаторів, а бронзовими 105. В загальному ювілейними відзнаками нагороджено 153 діячів УНСоюзу. Оскільки йде про попередні роки, то минулий 1965 рік під оглядом числа придбаних нових членів може рівнятися тільки з раннім роком 1959-им, а щодо „чистого прибутку" членів упродовж одного року, який у минулому році виносив 1,645 членів, може рівнятися з роком 1960.

В дальшому гол. секретар подав огляд організаційної праці в цьому 1966 році. Запляновано здобути до Конвенції мінімальне число 2,000 нових членів, тобто по 500 членів місячно. Хоч січень не приніс нам 500 нових членів, то все ж таки число 331 членів, яких ми придбали в січні, не є злим показником дальшої організаційної праці й успіхів. Цей місяць був переповнений працею у зв'язку зі закінченням минулого року, а крім того святами. Треба сподіватися, що другі місяці не заведуть нас у своїх надіях. Надійно заповідається місьць лютий.

Конвенційна кампанія, яка буде тривати до початку Конвенції, тобто до половини травня цього року, ведеться під кличем „кожний відділ і кожний делеґат на Конвенцію обов'язаний придбати до часу Конвенції щонайменше 10 членів!" Треба сподіватися, що не буде таких конвенційних делеґатів, які прибули б на Конвенцію без виконання цього основного конвенційного обов'язку за який вони одержуть втретє і востаннє ювілейну союзову відзнаку, яку згідно з попереднім рішенням Екзекутиви, слід уважати за відзнаку конвенційну.

Гол. секретар відмітив оживлену організаційну працю УНСоюзу в Канаді, де помітно збільшилося число нових членів і ведуться заходи для об'єднання малих і малоактивних відділів й відмолодження їх управ. Директор Канадійської Канцелярії Богдан Зорич та обласний організатор на Схід Канади Василь Дідюк відбувають організаційну поїздку до монтреальської округи та Оттави, а також плянується довша поїздка на Захід Канади, а то й встановлення там окремого обласного організатора.

У зв'язку з Конвенцією вплинуло декілька протестів проти виборів делеґатів, які розгляне Верифікаційна Комісія. На пораду Екзекутиви деякі протести відтягнено. До цієї пори тільки 88 Відділів обрали своїх делеґатів. Також тільки невеличке число менших відділів об'єдналося для спільного вибору делеґата й його заступника. Ця акція продовжується.

IV. ПІДГОТОВА ДО КОНВЕНЦІЇ

Звіт заступника гол. предсідника, Степана Куропася.

З черги заступник гол. предсідника, інж. Степан Куропась, як голова Конвенційного Комітету, який утворено в Шикаґо під-час побуту там двох інших членів Екзекутиви УНСоюзу, склав справоздання з праці цього Комітету та з його плянів, зв'язаних з підготовою Конвенції. Конвенційний Комітет складається з 10 секцій, очолюваних двома союзовцями: головою і його заступником. Цей Комітет відбув досі троє зборів і намітив плян своєї діяльности. Секції працюють самостійно й на спільних зборах Комітету складають справоздання з пророблєної роботи та нових плянів.

До Екзекутиви Конвенційного Комітету належить, як голова, звітодавець; його двома заступниками є інж. Лев Боднар і проф. Іван Михальцевич, а секретарем Теодосій Носієвич. До Екзекутиви додано ще інж. Володимира Бережана, як касира й здвоката Романа Смука, як фінансового секретаря.

Конвенційний Комітет плянує друк конвенційної книжки, в якій знайшлися б знимки й коротка характеристика всіх конвенційних делеґатів. Ця книжка допоможе делеґатам наперед познайомитися і залишиться важливим історичним документом.

До програми Конвенції, як її розривкові імпрези, заплановано змагання копаного мяча, концерт присвячений роковинам смерти Івана Франка та цілий ряд інших культурних імпрез. Традиційний конвенційний бенкет відбудеться в середу 18 травня і в ньому візьме участь цілий ряд високих, церковних і світських, достойників, з українського й ширшого, американського світу.

V. ВИДАВНИЧІ СПРАВИ

Справиздання про видавничі справи склав головний редактор „Свободи" А. Драган. Він поінформував Екзекутиву про стан підготови до друку другого тому англомовної Енциклопедії Українознавства. Для цієї праці звільнено на 3 місяці від редакційної роботи редактора Богдана Кравціва. Треба сподіватися, що до часу Конвенції текст цього нового тому буде готовий і після цього він буде відданий до друку.

В минулому 1965 році на рахунок видавничої діяльности УНСоюзу та „Свободи" можна зарахувати появу календаря присвяченого Іванові Франкові та книжку „Смішні Сльозинки" Миколи Понеділка.

До перших роковин креування Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви його Блаженства Йосифа Сліпого та іменовання його на Кардинала, що припали на 25 лютого ц. р., УНС і „Свобода" випускають люксусово видану й багато ілюстровану книжку про цю подію, в українському та англійському виданнях, у мистецькому оформленні артиста Богдана Титли. Весь прибуток з книжки призначений на цілі Українського Університету в Римі.

Підготовляється великий збірник присвячений Українській Національній Революції, в результаті якої була створена суверенна Українська Народня Республіка. Книга появиться друком з кінцем цього року.

В дальшому редактор Драган подав, що до складу редакції прибув відомий письменник, поет і журналіст, Остап Тарнавський та що підготовляється плян повної реформи „Українського Тижневика", і пропозиція щодо цього на конвенцію. В цьому місяці повинна появитися англомовна „Веселка".

VI. СПРАВИ ЗМІНИ СТАТУТУ

Гол. предсідник з'ясуватв пропозиції змін статуту, які підготовила окрема Статутова Комісія УНС у складі: адвокат Іван Панчук — голова, мгр. Іван Телюк — секретар, д-р Василь Палідвор, головний радний Богдан Зорич і адвокат Іван Романишин — члени. Ця Комісія перед'явила Екзекутиві справоздання своєї праці й подала цілий ряд пропозицій для зміни статуту. Ці пропозиції передискутовано та схвалено, з деякими змінами й додатками, перед'явити конвенційній Статутовій Комісії, яка буде покликана перед Конвенцією. Ця Комісія розглядатиме також внесення та пропозиції щодо змін і доповнень статуту, та інших ухвал, що будуть винесені поодинокими делеґатами, Відділами чи Окружними Комітетами перед Конвенцією.

Над всіми звітами відбулася широка дискусія, після якої звіти прийнято до відома. Після вичерпання порядку нарад, наради закрито о 5 год. по полудні.

Ярослав Падох, головний секретар

УНСОЮЗ У ТЕРЕНІ

(Закінчення зі стор. 3-ої)

має? Чим довше буде „Свобода" жити, тим менше буде мати ворогів. Я дістаю листи від приятелів, які скаржаться на „Свободу", бо не було в редакційній статті згадки про різні справи відразу, але аж за кілька днів. Думають, що „Свобода" повинна бути барометром.

Український Тижневик не все відзеркалює свою самостійність. Забагато позичає він зі „Свободи". Він повинен мати своїх власних кореспондентів з рядів УНСоюзу, повинен собі їх виховати, щоб стати інтересним і популярним.

„Веселка" — нема кращого журналу для молоді. Я сам перечитую собі і внукам. Але тираж її мінімальний. Всі ті наші педагоги, які пишуть, що молодь повинна по-українськи читати, повинна бавитися в козаків, замісць індіян, повинна горнутися до дитячої лектури і т. д., повинні передплатити „Веселку" для такого роду дітей. Повинні переконати батьків, щоб так зробили, інакше цінний матеріял „Веселки" змарнується і не виконає свого завдання.

Публікацій УНСоюзу є багато. Їх вичисляти годі. Треба ствердити без „кадила", що УНСоюз все мав щастя дістати добрих авторів своїх публікацій від Чемберлена почавши. Навіть публікації про УНСоюз — 40- і 50-ліття є цінними збірниками історичних фактів, про яких не знали би люди.

Запит: Найближча 26-та Конвенція УНС вперше в 72-літній його історії відбудеться в „Вашій столиці" Шикаґо. Які надії Ви зв'язуєте з цим для конвенції, для УНС і для Вашаі великої Громади?

Відповідь: Важко відповісти на питання конвенції УНСоюзу в Шикаґо, 26-ої з черги. Наша шикаґівська громада 60 літ тому злучилася ідейно з УНСоюзом, бо тоді засновано у нас перший відділ Братство св. Миколая. Наша громада не мала надій на конвенцію, бо від Сходу, де є, а властиво було найбільше скупчення союзових відділів, далеко але в добі літаків ми зблизилися, а в додатку розвій Америки йде на захід, а вправі з тим і УНСоюз. В 1926 році Союз мав у нас 1600 членів — 40 літ пізніше — 10.000. Америка підготовляє місто Денвер на столицю Америки у випадку воєнної катастрофи. Там концентрують вже тепер важливі державні папери, архіви і що більше — не знаємо.

Можливо, що й УНСоюз перенесе колись свою столицю до Шикаґа. А якщо так мало б бути, то вже тепер треба наше місто підготовляти на столицю. На нараді Окружного Комітету була мова про те, що як делеґати 26-ої конвенції сподобають собі Шикаґо і як громада їх гарно прийме, то вони готові ухвалити купити нам малу Союзівку. Інші знову думають, про Союзовий Центр — Народний Дім! Чи проти надії вони надіються?!

Листа Відділів, які приєднали в цій кампанії найбільше число нових членів

(стан з 31-го січня 1966 р.)

Ч. П.	Ч. Відділу	Місцевість	Число приєднаних членів
1.	397	Філядельфія, Па	19
2.	432	Торонто, Онт.	14
3.	407	Торонто, Онт.	12
4.	341	Віндсор, Онт.	11
5.	153	Філядільфія, Па	10
6.	327	Гемстед, Н. Й.	9
7.	473	Монтреаль, Кв.	8
8.	53	Пітсбурґ, Па	7
9.	408	Торонто, Онт.	7
10.	183	Дітройт, Міш.	6
11.	194	Ню Йорк, Н. Й.	6
12.	316	Рочестер, Н. Й.	6
13.	484	Монтреаль, Кв.	6
14.	220	Шикаґо, Ілл.	5
15.	22	Шикаґо, Ілл.	5
16.	233	Лорейн Огайо	5
17.	268	Франкфорд, Па	5
18.	425	Шикаґо, Ілл.	5

Нові учасники „Акції П'ятдесяти"

В попереднім числі „Трибуни УНСоюзу" була проголошена „Акція П'ятдесяти", що в неї відразу включилися 59 передових організаторів УНСоюзу, імена яких були надруковані на першій сторінці. Ця акція полягає в добровільному зобов'язанні її учасників придбати УНСоюзові в часі нашої конвенційної кампанії щонайменше по п'ять членів щомісячно так, щоб до конвенції, за чотири з половиною місяців, придбати УНСоюзові по 25 членів і здобути за це нову срібну ювілейну відзнаку, яка була проголошена відзнакою конвенційною. Назва цієї акції вийшла з наміченого числа її учасників: 50. Було приємною несподіванкою для УНСоюзу, коли до акції зголосилося аж 59 учасників. Та на тому не кінець. Оце додатково зголосилося ще сім нових членів цієї акції так, що під цю пору є їх вже разом 66. Є ними такі особи:

Михайло Отрок 14 Відділ
Карло Сачко 53 Відділ
Олена Маґер 233 Відділ
П. Врублевський 301 Відд.
Стефанія Боганек 334 Від.
Йосиф Ярема 372 Від.
Софія Куца 440 Від.

Проголошуючи конвенційну кампанію зі скромною метою: 2,000 нових членів ми спирали її на двох акціях: „Акції П,ятидесяти" і „Акції Делеґатів". Ми числили на те, що бодай половину нашої мети, тобто найменше 1,000 членів, придбають учасники „Акції П,ятдесяти", а решту ті конвенційні делеґати, які не є учасниками першої акції. Хоч не всі члени тої акції мали змогу виконати своє зобов'язання в перших двох місяцях конвенційної кампанії, дальші два черговi місяці напевно уможливлять їм виконання своєї добровільно на себе прийнятої квоти й цим запевнити повний успіх конвенційної кампанії.

Я. П.

„Леви", 399 Відділ УНСоюзу відбув річні збори

Річні Загальні Збори 399-гого Відділу УНСоюзу ім. „Леви" відбулися у неділю, 20-го лютого, цього року опівдні в клюбовій спортовій домівці УАСТ „Леви" при 2353 В. Шикаґо Евню.

До Президії Загальних Зборів входили: п. Роман Припхан — предсідник, і п. Петро Головатий — секретар.

Після вислухання звітів Управи та Контрольної Комісії, перевибрано Управу в минулорічному складі, а саме: Роман Припхан — голова, Теодор Урбан — заступник, Володимир Голойда — рекордовий секретар, мґр Іван Красник — фінансовий секретар, Зенон Дзядик — касир. Контрольна Комісія: Орест Шеремета, Василь Бойко і Юрій Косачевич. Комісія хворих: д-р Ахіль Хрептовськи і д-р Іван Горохівський.

Після Загальних Зборів відбулися місячні сходини цього ж 399-го Відділу, на яких вибрано двох делеґатів і двох заступників на Конвенцію УНСоюзу, яка відбудеться в травні в Шикаґо. Делеґати: мґр. Іван Крас-ник і п. Зенон Дзядик, заст. делеґатів: п. Роман Припхан і д-р Ілля Мула.

ОРГАНІЗАТОРИ ЧЕМПІОНИ

за місяць СІЧЕНЬ 1966 р.

1.	І. Одежинський	20
2.	Б. Зорич	14
3.	В. Дідюк	12
4.	А. Копистянський	9
4.	В. Гірняк	9
6.	К. Сачко	7
6.	Т. Залуцький	7
6.	О. Сквирський	7
9.	Б. Гавриляк	6
9.	С. Гавриш	6
11.	Гелен Олек	5
11.	Д. Кошиловський	5
11.	І.Мелінишин	5
11.	Гелен Маґер	5
11.	Е. Барилка	5
11.	Р. Смук	5

ЗДОБУТКИ КАМПАНІЇ ЗА ПРИЄДНАННЯ НОВИЧ ЧЛЕНІВ і СІЧНІ 1966 р.

Ч.Відд.	Організатор	приєднав у січні
5	А. Малан	1
7	А. Словік	1
	Гелен Словік	1
13	П. Шевчук	3
22	Гелен Олек	5
23	І. Вінковський	1
25	Квітка Стецюк	4
27	О. Лісевич	1
36	Софія Гунька	1
38	С. Ґонза	2
39	І. Пиндус	2
43	В. Сиваник	1
45	Т. Зінь	2
	М. Сеник	2
48	С. Івасечко	3
53	К. Сачко	7
59	М. Галькевич	1
63	М. Турко	1
70	П. Костик	1
71	Анна Іш	4
85	Т. Панько	2
86	І. Сєрант	1
94	М. Кончак	3
96	М. Драпала	1
99	В. Валіґун	1
104	С. Мисак	1
106	М. Попель	1
108	М. Коваль	1
113	О. Куземчак	3
116	С. Шилкевич	1
117	Р. Іваницький	2
121	А. Ґадз	2
137	М. Колодруб	2
151	Анна Пипюк	1
153	І. Одежинський	7
	І. Скіра	3
155	М. Фединишин	4
156	В. Новак	3
160	М. Костишин	1
166	М. Міц	1
174	А. Слюсарчук	3
175	Я. Сенюх	1
177	І. Лаба	2
182	А. Гнатюк	2
183	Д. Кошиловський	5
	В. Дідик	1
194	Я. Падох	3
	М. Салдан	2
	І. Василишин	1
200	К. Ворґуль	2
204	В. Палідвор	1
214	О. Твардовський	1
216	І. Одежинський	1
	Т. Зінь	1
219	о. М. Харіщак	1
220	І. Мелінишин	5
221	Т. Шпікула	4
233	Гелен Маґер	5
234	І. Іваник	1
238	П. Мороз	1
239	М. Ковальчук	1
240	А. Стецяк	3
	А. Запаранюк	1
245	О. Гоянюк	4
250	М. Чуйко	1
257	М. Новак	4
259	Юлія Гуґлік	4
260	В. Мацук	1
267	І. Флис	1
268	Е. Барилка	5
272	Марія Кушнір	4
276	С. Іваницький	1
277	Е. Гомотюк	2
283	П. Пироганич	2
291	Д. Шмаґала	1
292	П. Федик	4
294	Ольга Татаринів	1
307	Д. Ґалонзка	1
314	Катерина Стець	1
316	В. Гавриляк	6
325	В. Цюпа	1
327	А. Копистянський	9
336	Г. Кісіль	2
340	С. Гавриш	1
	Софія Оріховська	1
341	П. Дуда	2
	В. Гірняк	9
343	Олена Боса	2
344	Т. Батрей	1
345	М. Дербуш	1
354	Д. Війтик	1
356	О. Продивус	1
360	І. Гаврилюк	2
361	Р. Крупка	4
363	Д. Базів	1
364	В. Владика	1
367	В. Попович	1
369	І. Климишин	1
370	В. Гіна	1
371	Ю. Баранюк	2
372	Й. Ярема	3
	І. Головка	1
375	П. Тарнавський	1
	І. Данківський	1
379	М. Семків	1
383	О. Хома	2
385	Я. Карпяк	1
393	П. Бойко	1
397	М. Нич	2
	С. Гавриш	5
	І. Одежинський	12
407	В. Дідюк	12
408	Т. Залуцький	7
409	Г. Болянд	1
410	Аделя Горгота	1
414	І. Телюк	1
422	Т. Тещук	2
	о. С. Біляк	1
423	Т. Носієвич	3
	М. Ольшанський	1
425	Р. Смук	5
429	І. Перковський	1
432	Б. Зорич	14
434	Бронислава Мельник	4
	О. Сквирський	1
	Д. Попадинець	1
440	Софія Куца	1
445	І. Геврик	2
455	А. Соколишин	2
457	Т. Шумилович	1
460	П. Сахаревич	1
468	П. Самець	1
469	К. Чорномаз	1
471	З. Горечий	1
473	О. Сквирський	6
	Віра Баніт	2
486	Я. Блищак	1
495	І. Паньків	2
498	І. Касюхнич	2
501	І. Тимчишин	1
503	Е. Штендера	1

ДОСЯГНЕННЯ ОКРУГ В КАМПАНІЇ 1966 РОКУ

(Стан з 31-го січня 1966 р)

Ч.П.	Округа (осідок)	Приєднано членів
1.	Philadelphia, Pa.	60
2.	Toronto, Ont.	38
3.	New York, N. Y.	33
4.	Detroit, Mich.	32
5.	Chicago, Ill.	30
6.	Montreal, Que.	16
7.	Cleveland, Ohio	14
8.	Newark, N. J.	13
9.	Pittsburgh, Pa.	13
10.	Perth Amboy, N. J.	11
11.	Rochester, N. Y.	10
12.	Utica, N. Y.	8
13.	New Haven, Conn.	6
14.	Frackvill, Pa.	6
15.	Jersey City, N. J.	5
16.	Minneapolis, Minn.	5
17.	Winnipeg, Man.	4
18.	Allentown, Pa.	4
19.	Troy, N. Y.	3
20.	Buffalo, N. Y.	3
21.	Passaic, N. J.	2
22.	Boston, Mass.	2
23.	Woonsocket, R. I.	2
24.	Baltimore, Md.	1
25.	Wilkes Barre, Pa.	1
26.	Scranton, Pa.	1
27.	Youngstown, Ohio	-
28.	St. Louis, Mo.	-
29.	Ludlow, Mass.	-
30.	Elmira, N. Y.	-
31.	Smitmill, Pa.	-
Необєднаних 24 відділів		8

ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Список Ч. 72

о. Н. Левицький	В. Матвій	І. Назар
Ю. Гайовий	О. Онишканич	С. Чорній
Г. Пращик	М. Тимець	О. Юхман
М. Колодруб	М. Гнатишак	М. Баран
С. Колодруб	І. Ткачик	В. Баран
Л. Гнатов	Ю. Макольондра	С. Головата
Т. Шпікула	В. Чернянський	В. Феденишин
М. Ванах	С. Гасяк	И. Щеґрин
П. Маршалок	Б. Лотоцький	В. Федорів
М. Кобіт	Б. Лотоцький	Я. Данківський
І. Матис	Т. Тилавський	Ф. Кульчицький
І. Цолтан	М. Настин	М. Кульчицький
И. Апостол	П. Кісіль	Е. Криворучка
Л. Попіль	М. Томащ	Е. Криворучка
І. Доґуш	Д. Хромяк	
Д. Гандзюк	В. Бойко	

Сума проголошених чеков	$ 116.53
Раніше проголошено	20,603.55
Разом	20,720.08

ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО „ТРИБУНИ УНС" ПОЯВИТЬСЯ З ДАТОЮ 31-го БЕРЕЗНЯ

З уваги на те, що в цьому числі „Трибуни УНС" можна було використати тільки частину наявних матеріялів, резнячергове число „Трибуни" появиться з датою четверга, 31-го березня. В тому числі будуть використані переважно матеріяли-дописи з Відділів та Окружних Комітетів УНСоюзу.

БУДІВНИЧІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ВІДЗНАЧЕНІ ЮВІЛЕЙНОЮ ВІДЗНАКОЮ УНС ЗА ВИЇМКОВІ УСПІХИ В ПЕРЕДКОНВЕНЦІЙНІЙ КАМПАНІЇ ЗА РОЗБУДОВУ УНС У 1965 РОЦІ

І. Одежийський 184
С. Гавриш 160
М. Ольшанський 115
М. Ткачук 106
В. Дідюк 100
А. Стецяк 91
Б. Зорич 76
В. Гіряк 67
Р. Чучкевич 61
Д. Дидик 58
Анна Дубас 57
П. Шевчук 56
М. Семків 52
д-р Т. Залуцький 52
І. Гаврик 51

Е. Гомотюк 51
С. Омельченко 50
М. Турко 44
Я. Карп'як 40
І. Флис 39
І. Заверський 38
І. Малко 37
д-р А. Слюсарчук 36
В. Гавриляк 35
д-р В. Палідвор 34
П. Федик 34
П. Дяків 33
В. Запарашок 33
М. Фединишин 32
Н. Ярема 32

Софія Куца 32
І. Була 31
І. Петрунцьо 30
Т. Шпікула 30
Гелен Олек 28
Квітка Стецюк 28
П. Щерба 28
О. Скварський 28
Я. Падох 28
пок. І. Сидор 27
В. Цюпа 27
І. Паньків 27
П. Головачук 25
А. Джула 25
І. Василишин 25

П. Тарнавський 25
8 В. Мандзій 18
14 М. Отрок 20
19 д-р Р. Голіят 10
20 А. Триш 11
33 Софія Оріх 11
35 П. Пуцило 10
39 І. Пиндус 13
43 В. Сиваник 16
45 М. Сеник 13
47 Анна Гарас 12
48 С. Івасечко 11
53 К. Сачко 14
55 А. Ціздин 16
57 В. Жмудь 14

58 І. Яковенко 12
59 М. Галькевич 20
83 Р. Карбівник 10
86 д-р І. Сирант 17
88 В. Квас 17
120 В. Рефт 12
121 О. Ґадз 10
131 Л. Боднар 12
151 Анна Пип'юк 12
158 д-р О. Сапоцький 16
163 С. Филик 10
165 Марія Пелехата 12
171 Стела Расн 20
175 Я. Базюк 10
182 О. Гнатюк 13

183 Д. Копиловський 18
191 В. Колодій 20
192 М. Політило 13
206 Л. Гардінк 15
214 О. Твардовський 19
217 Ф. Голод 15
219 о. М. Харіщак 20
220 І. Мелінишин 17
230 П. Ліщак 11
234 І. Іваник 10
238 Анна Ремик 15
245 М. Мартиненко 18
251 Я. Кравчук 12
251 Т. Шмаґала 10
257 П. Сильчак 11

259 Юдія Ґуґлик 12
261 П. Аркотин 10
266 В. Труфин 21
268 О. Барилка 19
270 М. Баран 12
270 А. Шаран 12
270 С. Островський 10
274 Олеся Добрянська 10
281 М. Волошин 12
283 П. Пироганич 10
287 Т. Литвинюк 20
289 В. Гуссар 10
293 Марія Душник 12
293 Марія Демидчук 10
295 С. Мотрович 14

304 М. Гнатик 11
305 М. Гентош 11
327 А. Копистянський 10
330 Я. Мартинюк 12
336 Г. Кісіль 17
337 Е. Притула 13
345 М. Дербуш 11
347 Г. Тимчій 11
348 Марія Макар 13
350 Т. Фінів 10
358 Катерина Мураль 10
361 П. Кучма 13
361 І. Пригода 11
361 д-р В. Вишиваний 10
362 Ф. Петрик 10

367 В. Попович 16
375 І. Даньківський 12
383 О. Хома 19
397 пок. Олена Штогрин 22
399 І. Красник 13
414 І. Телюк 11
418 І. Мельник 10
422 Т. Тещук 12
423 І. Іванчук 12
423 М. Куропась 12
423 С. Куропась 10
423 Т. Носісвич 10
430 О. Бакай 12
437 М. Малинівський 13
439 В. Зацерковний 12

НЕ ПРИСЛАЛИ ДОСІ ЗНИМОК НАСТУПНІ ЧЕМПІОНИ КАМПАНІЇ 1965 РОКУ:

Відд. 222 Я. Кришталович .... 31 членів
91 М. Кончак .... 30 членів
15 О. Зинюк .... 10 членів
47 Р. Гарас .... 12 членів
76 В. Салабун .... 14 членів
96 М. Драпала .... 11 членів
105 Н. Ракочий .... 10 членів

461 М. Шпурко 11
462 О. Фаринич 14
464 Д. Недошитко 11
469 К. Чорномаз 11
469 пок. В. Цимбала 10
486 Я. Блищак 10

НЕ ПРИСЛАЛИ ДОСІ ЗНИМОК НАСТУПНІ ЧЕМПІОНИ КАМПАНІЇ 1965 РОКУ:

Відд. 106 А. Іванюк .... 10 членів
145 П. Титанич .... 11 членів
176 М. Остап .... 22 члени
216 Ю. Масюк .... 13 членів
243 Л. Білик .... 14 членів
371 С. Букшована .... 16 членів

ПРИКЛАДНА ОКРУГА

Як працює і звітує Монтреальська округа

Дня 19-го лютого 1966 р. в Монтреалі, другому по Торонті, великому осередку УНСоюзу, відбулися окружні організаційні збори, у яких взяли участь директор канадійської канцелярії, Богдан Зорич, та обласний організатор на східню Канаду, Василь Дідюк.

Збори та відвідини репрезентантів канадійської частини УНСоюзу були присвячені оглядові праці за минулий час й ще більше намічуванню праці на майбутнє, зокрема на короткий передконвенційний період.

Минулий рік Монтреальської округи був наскрізь незвичайним. Як у поезії, в ньому „з журбою радість обнялась". Округа побільшилася дуже цінним набутком, а саме давня, шестидесятирічна братська установа „Самопоміч" об'єдналася з УНСоюзом і разом з ним заходиться збільшувати УНСоюз у своїй окрузі, користаючи з взаємного досвіду набутого за довгі десятиріччя. В тому році повною ходою йшла корисна акція також внутрішнього об'єднання місцевих Відділів УНСоюзу. Чотири Відділи об'єдналися в два, більші й більш життєздатні. Два в самому місті Монтреалі, а два в гарній й зразково зорганізованій громаді Лашину.

Під кінець минулого року в Монтреалі відбувся перший окружний секретарсько-організаційний курс, на якому більше число союзових діячів пройшло основне знання в ділянці життєвого забезпечення й організування членів. Після курсу округа придбала свого окружного постійного організатора в особі працьовитого Йосипа Скирського, який майже півсотнею нових членів збільшив минулорічний набуток округи.

Але й нещастя не оминуло в тому минулому році союзовий Монтреаль. Прямо катастрофою для нього була несподівана й якже передчасна смерть трьох передових союзових секретарів та діячів: головного радного й секретаря Пластового Відділу, сл. п. Богдана Мельника, та секретарів Йосипа Чайківського й Василя Цимбали. Три найбільші Відділи стали нагло сиротами й тільки напоелгливій праці окружної управи, під проводом свого голови інж. Миколи Граба та урядів осирочених Відділів, треба завдячувати, що Відділи здобули нових працівників, які совісно продовжують працю своїх працьовитих й заслужених попередників. Не можна тут не згадати посвяти пані Бронислави Мельник, дружини покійного Богдана Мельника, яка перейняла обов'язки свого чоловіка й сумлінно виконує їх, збільшуючи, за прикладом свого незабутнього попередника, Пластовий Відділ чисельно й збагачуючи його діяльність.

Перебороти велику кризу повелося окрузі Монтреалу завдяки її прикладній організованості й активності окружної управи, зокрема ж її голови інж. Миколи Граба. Не було ні одної більшої проблеми не лише в окружній управі, але в якомубудь відділові округи, щоб зараз наступного дня головна канцелярія УНСоюзу не мала точного справоздання та пропозиції поладнання справи. Можна без пересади сказати, що Монтреальська округа належала в минулому році до найкращих й найактивніших округ в цілому УНСоюзі.

Підносимо її заслуги та її динамічність не тільки для заслуженої похвали тим, яким вона належиться, але й для прикладу інших округ, щоб вони збагнули, яку величезну ролю в розбудові й збагаченні життя й праці УНСоюзу може й повинна грати округа та її провід — окружна управа. До сказаного вище, як приклад, поміщуємо скорочене справоздання голови округи інж. М. Граба, яке він приготовив на вище згадані збори. Варто згадати, що це були не річні збори зі звітами та виборами, але звичайні організаційні збори, що ще більше підкреслює совісність, з якою цей передовий голова округи приготовився до окружних зборів. Його звіт на всю ширину виявляє розмір та глибину праці його округи в минулому році та зв'язує її з майбутньою роботою, яка жде округу. Радимо читачам а зокрема тим, що відповідають за працю своїх округ, пильно прочитати це справоздання й застановитися, скільки того, що виконано в Монтреалі, можна повторити в інших округах.

Як Голова Монтреальської Округи Складає Справоздання з Праці.

В 1965 році відбулися такі організаційні Збори нашої Округи: а) Збори О.К. дня 21-го січня 1965. б) Річні Загальні Збори 13-го лютого й перевибір Управи. в) Сходини Управи О.К. дня 3-го липня в присутності директора Канад. Канцелярії п. В. Зорича. г) Сходини представників відділів монтреальської округи дня 7-го вересня з нагоди приїзду гол. секретаря д-ра Я. Падоха (похорон пок. гол. радного Богдана Мельника. д) Окружні Організаційні Збори 2-го жовтня з участю гол. секр. д-ра Я. Падоха та його асистента п. Вол. Сохана, з нагоди Секретарсько-Організаційних Курсів 1 - 2 і 3-го жовтня 1965 р. е) Сходини представників відділів 20-го листопада 1965 р.

Останній 1965 рік в організаційному житті нашої Округи та її Відділів був дуже важкий і до певної міри трагічний. Болюча втрата трьох заслужених фінансових секретарів, в тому головного радного, далася відчувати на протязі кількох місяців, поки не опановано ситуацію та не вибрано їх наступників. З другої сторони мали ми щастя вітати в нашій Окрузі новий Відділ ч. 448, що задержала своє старе ім'я „Самопоміч." Це все заставило Управу нашої Округи запропонувати Головному Урядові УНС влаштувати в днях 1, 2, і 3-го жовтня 1965 р. прискорений Секретарсько - Організаційний Курс, на якому доповідачами були пп. д-р Я. Падох та його асистент п. Вол. Сохан. 11 учасників одержали дипломи і кілька з них стали відтак фінансовими секретарями і окружними організаторами. Потреба навіть такого скороченого курсу вповні себе виправдала, як рівнож викликала конечність висилати кожного року нових молодших кандидатів на курс, влаштовуваний на Союзівці.

В часі цілорічних нарад дискутовано конечність об'єднання малих відділів з більшими, в чому зреалізовано об'єднання відділів 447 і 471, а при кінці грудня згл. в перших днях січня ц.р. два лашинські Відділи чч. 412 і 465 об'єдналися в один відділ 465, що прийняв за почесного патрона Івана Франка. Наш відділ 443 в м. Руані, який при кінці жовтня числив 10 чл., не вдалося зрушити. Поїздка нашого окружного організатора до місцевостей Руан, Малляртік та Валь-д'Ор не увінчалася успіхом, але ми не можемо залишати ці місцевості без дальшої опіки. В самому Монтреалі маленький відділ 491 (секретарем якого є п. Юрій Приймак), що числить 17 чл., залишено тим часом самостійним; є можливість придбати нових членів з православних парафій.

До нашої Округи рівнож зачислено відділ 492 в Оттаві, що числив 17 членів, з чого 9 дорослих. На початку січня нова управа (голова п. Микола Світуха і секретар пані Лідія Шульгин) приступила до розбудови відділу, і маємо надію, що в столиці Канади Союзова діяльність розвинеться як слід. Рівнож до нашої Округи зачислено відділ 431 в м. Сидней, Нова Шкотія, вправді дуже маленький, бо має 6 членів, з чого 3 дорослих. Потрібно буде потрудитись, щоб допомогти цьому відділові розвинутись, і будемо просити Головний Уряд та Канадійську Канцелярію допомогти в цьому ділі. Чисельно всі об'єднані відділи нашої Округи мають всього 1368 членів, в порівнянні з усіма відділами в Онтеріо 4854 членів та 7.163 в цілій Канаді.

В останніх місяцях минулого року розпочався рух за приєднування нових членів, на жаль, дотепер ще не задовільний, і про це почуємо у звіті нашого окружного організатора п. Скірського, який став іменований з днем 1 грудня 1965 р.

В ділянці пропаганди, реклями тощо, справа була занедбана минулими роками і, щоб не дати себе випередити іншим українським забезпеченевим організаціям, відновлено в „Монтреальському Інформаторові" щомісячну сторінку, де поміщувано адреси поодиноких відділів з телефонами та відповідними інформаціями про УНС і його роди забезпечень. Принагідними оголошеннями в ювілейних програмках чи часописах, які розходяться в нашій окрузі, інформовано наше громадянство про УНС. Хочу також пригадати, що в „Союзовій Трибуні" поміщувано часто вістки про нашу округу та наші відділи. Добре й навіть конечно мати в нашій окрузі пресового референта, який подавав би постійно дописи до „Свободи" та „Трибуни УНС" про діяльність округи та відділів. Останніми роками в українській канадійській пресі взагалі нічого не писалося про УНС, його працю та розвиток в Канаді. Другі конкуренційні забезпеченеві організації, далеко меншого маштабу, як УНС, ведуть реґулярно рубрику, яка інформує про свою працю, хоч число їх членів, взявши разом, не дорівнює половині членів УНС в Канаді. На нашу думку, УНС повинен зужити частину свого адміністративного фонду на союзову пропаґанду в Канаді, при помочі преси, радіо, як також стипендіями для студентів, які студіюють економічно-фінансову ділянку і захотіли би опісля працювати для УНС як актуарії тощо.

Загальний Плян Організаційної Праці Округи в 1966 році.

Перед нами новий рік організаційної праці, яка вимагає від нас нових зусиль, щоб виправдати її завдання, яке наложили на нас члени наших відділів.

З проробленої за 1965 рік праці мусимо витягнути для нас лекції, щоб не повторювати старих помилок, а старатися надігнати чи переґнати такі квоти, про які ви читаєте в обіжниках Гол. Уряду, Канад. Канцелярії та нашої Округи. *До наших найважніших завдань належать:*

1.) Збільшення членства в УНС — цебто систематичне, щомісячне побільшення членів. На цілу Канаду наложено Головним Урядом 100 членів місячно, на нашу Округу припадає 20 членів місячно. Від Вас, Пані й Панове, буде залежати, чи придбаємо 20 членів місячно, цебто 240 членів річно. Чи маємо зложити руки й дивитися, скільки наш окружний організатор придбає до того чи іншого відділу, бо й так на його долю призначено 10 членів місячно.

2.) Ми знаємо прекрасно всіх наших сусідів чи знайомих, куди й коли вони ходять на збори тощо. Тому то в нашій окрузі є можливість розбудувати осібні відділи при тій чи іншій парохії чи організації. Тому мусимо всі помагати нашим організаторам та секретарям придбати нових членів.

3) Як знаємо зі звіту за 1965 рік, наші деякі відділи є такі малесенькі, що стидно оголошувати в пресі, тому мусимо, хоч-не-хоч, продовжувати нашу розпочату акцію об'єднування відділів там, де це можливо, а де з географічних причин тяжко, розвинути й допомогти побільшити відділи або їх злікві дувати.

4.) В протягу минулого й попереднього року наш Окружний Комітет прийшов до переконання, що правильник окружних комітетів, виданий у 1959 р., є перестарілий і щоб наші О.К. могли як слід виконувати свої завдання, потрібно його доповнити та евентуально переробити. В цій справі наша Управа переписувалася з Головним Урядом і одержала пропозицію виготовити новий проєкт правильника, який має бути предложений Статутовій комісії до одобрення.

5.) По наших минулорічних трагедіях, які ми тут пережили, прийшли ми до переконання, що потрібно влаштовувати щорічно секретарсько - організаційні курси. Стоїмо перед проблемою відмолоджування управ, з окрема секретарів, пересічний вік яких є коло 60-тки. Інструкції Гол. Уряду з 12. XII. 1965 р. наказують перевести в грудні загальні збори та вибрати на заступника секретаря молодого віку. При цьому мусимо притягнути молодь й привчати її до союзових обов'язків. Це найкраще осягнути шляхом секретарсько-організаційних курсів на Союзівці протягом одного тижня. Треба взяти під увагу такі самі курси кореспонденційним шляхом, як це практикують приватні асекураційні компанії в нашій провінції.

КОНВЕНЦІЙНИЙ РІК та Обов'язки Відділових Урядників і Делегатів у Передконвенційному Періоді.

1.) Скликати річні та місячні збори, на яких вибрати Управу та конвенційних делегатів за інструкціями, одержаними від Головного Уряду.

2) Менші відділи, які не мають достатнього числа членів, щоб вислати хоч одного делегата, знайдуть у „Свободі" з 25. січня спис відділів, з якими можуть договоритися про об'єднання з метою спільного вибору делегата.

3.) В часі наших минулорічних зборів обговорювалося різні пропозиції для покращання праці в УНС. Саме тепер є можливість виготовити такі пропозиції для Конвенції і до Статутової Комісії, або від поодиноких відділів або спільно від Монтреальської округи.

4) На закінчення хочу пригадати Вам, Пані й Панове, конечність приєднувати для УНС нових членів згідно з інструкціями наших урядів. Ми мусимо не тільки розвинути наш УНС під оглядом членства, але й заповнювати ті втрати, які УНС поносить через смерть наших членів або виплачуванням дозрілих грамот членів, які з таких чи інших причин не бажають відновити чи придбати нових грамот.

5.) Мусимо, окрім звичайних членів, приєднувати таких членів, що могли б працювати для УНС на різних постах, які нам так дуже потрібні для розвитку діяльности нашого УНС.

**

Можна уявити собі рівень і багатство дискусії та ухвал, які слідували після такого справоздання. Сподіваємося, що учасники тих зборів поінформують союзовий загал про те, як пройшли ці збори. Не менше сподіваємося, що інші округи старатимуться не залишитися позаду своєї монтреальської подруги і час від часу поділяться зі союзовим загалом своїми успіхами та досвідом.

Ярослав Падох

ПОВІДОМЛЕННЯ

КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ УНС-у видає з нагоди 26-ої Конвенції в Шикаґо ПРОПАМ'ЯТНУ КНИЖКУ, в якій, крім інформацій про УНС, буде вміщений також список усіх делегатів. Делегати, які бажали б, щоб в цій книзі були вміщені відповідні інформації про їхню союзову і громадську діяльність, повинні ці інформації, разом з фотознімкою, долучуючи до цього 5.00 доларів на кошт кліші, — надіслати **найдальше до 1-го квітня ц.р.**

Окремою поштою всім делеґатам вислано відповідні формуляри.

ЗБОРИ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ УНСОЮЗУ В КЛІВЛЕНДІ

18-го лютого в залі Українського Народного Дому відбулися ввечері організаційні збори голів, секретарів, урядовців і конвенційних делеґатів усіх 17-ох Відділів клівлендської округи.

Точно у визначений час відкрив збори довголітній діяч і вельмизаслужений для Українського Народного Союзу головний радний — п. Дмитро Шмаґала. Привітавши присутніх, познайомив їх з програмою зборів:

1) Загальний плян організаційної праці та діяльности на 1966-й рік;

2) Конвенційний рік і обов'язки відділових службовців у передконвенційному часі.

Відчитаний секретарем Окружного Комітету п. Ярославом Кравчуком протокол попередньої наради прийнято. Обласний організатор п. Володимир Ґірняк із Віндсору в Канаді зреферував загальний плян організаційної праці та діяльности на найближчий проміжок часу, а саме до травневої конвенції. Подякував за проведену з гарним успіхом працю в минулому 1965-му році над розбудовою Союзу а зокрема над піднесенням нашої в нім округи на вищий рівень. В минулому році на чоло вибився перед усіма іншими 240-ий Відділ (секретар п. Андрій Стецяк, голова п. Андрій Запаранюк), здобувши 92-ох нових членів. Після нього 346-ий Відділі (секретар — проф. Роман Чучкевич) придбав 61 нового члена; 222-ий (секретар мґр Ярослав Криштaлович) — 31 члена; 251-ий — 24-ох членів і так далі по кільканадцять і по меншій кількості членів. Загалом ціла округа може почванитися дійсно гарними успіхами: здобувши в 1965 році 311 нових членів, займає в організаційних успіхах п'яте місце у ЗДА та в Канаді після Філядельфії, Шикаґа, Торонта і Нового Йорку. Але є й деякі недоліки. Один Відділ не придбав ані одного нового члена. Складки на народні цілі — незадовільні, бо коли з з Клівлендом порівняти хоча б Акрон, чи навіть Лорейн, то треба дивуватися, що Клівленд стоїть далеко позаду цих і багатьох інших малих осередків. Причиною тут — групове та партійницьке розбиття. Намагання звести роз'єднаних докупи, до одного спільного знаменника, не досягають мети, бо дехто працює над тим, щоб до такої злагоди в громаді не дійшло. Внаслідок цього маємо такий стан, що тратимо назавжди міцні фінансові установи, як недавно безповоротно втратили ми розбудований за півсотні років до могутньої аже твердині т. зв. український банк в Пармі.

Переходячи до детально розробленого пляну праці на 1966-ий рік, промовець подав приблизну кількість нових членів, яких повинен здобути даний Відділ в 1966-му році, а побажано вже до часу конвенції в травні цього року. Ось як виглядає цей плян, що його слід виконати:

Ч. Відділу:	Нові члени:
102 —	36
112 —	12
220 —	24
240 —	48
251 —	24
291 —	24
328 —	12
334 —	24
336 —	36
346 —	36
358 —	12
364 —	24
108 —	12
180 —	12
295 —	24
50 —	12
233 —	12
Разом	384

Після цього голова зборів п. Дмитро Шмаґала видвигнув справу „Союзового Дня", що його наша округа влаштувала 22-го серпня 1965-го року на площі за цвинтарем української католицької церкви.

З фінансового звіту інж. Богдана Волинця виявилося, що Союзовий День випав зовсім слабо внаслідок дощу, який того дня падав від ранку безперервно п'ять годин. Витрати були значні, увесь прибуток — $703 пішов на їх покриття й на допомогу для Пласту. Начисто залишилося в касі — $18.68. Щастя, що не було дефіциту.

Голова Зборів п. Дмитро Шмаґала повідомив, що Союзовий День проєктується в цьому, 1966-му, році відбути знову в серпні. Далі повідомив голова, що Управа плянує річні загальні збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу назначити на неділю, 20-го березня о год. 2:30 по полудні.

По дискусії всі погодилися на неділю 20-го березня, при чому рішено запросити на той день обов'язково когось із Головної Канцелярії.

Обласний організатор, п. Володимир Ґіряк, подав зібраним до відома, що на пам'ятку цьогорічної конвенції буде видана окрема Програмова Книга і тому кожний Відділ повинен почуватися до обов'язку дати до неї історію Відділу і світлину своїх членів, або принаймні управи. Гроші на це посилати треба на руки голови Програмового Комітету, головної радної, п-і Олени Олек в Шикаго.

Після полагоди ще кількох інших, меншого значення справ, поставлено — з уваги на пізню пору ночі — внесок закрити дальшу дискусію. На цьому Окружні Організаційні Збори клівлендських, лорейнських і акронських Відділів УНСоюзу покінчилися. **Іван Ставничий**

Збори 270-го Відділу УНС в Джерзі Сиві, Ню Джерзі

Річні збори Братства св. Івана Хрестителя, Відділ 270 УНСоюзу в Джерзі Сиві відбулися 9-го січня цього року в приміщенні УНДому.

Збори відкрив п. Антін Шаран, провівши молитву, а потім попросив встати та віддати шану тим членам, що відійшли від нас на вічний спочинок.

Порядок нарад прийнято без змін. Збори вибрали на предсідника п. Володимира Карого. Він попросив на секретаря п. Степана Островського, щоб відчитав протокол з попереднього року і протокол цей прийнято з малою поправкою пана Григорія Салюка.

Голова Відділу, п. Антін Шаран, склав звіт, і заявив, що було багато труднощів відносно придбання нових членів до нашого Братства.

Пан Михайло Варан сказав, що мав багато труднощів у збиранні вкладок, бо ми доложили досить праці, щоб придбати 33-ох членів.

Рекордовий секретар Степан Островський сказав, що старався робити все, що було потрібне для нашого Б-ва і для добра УНСоюзу.

Касир, п. М. Баран, відчитав приходи і розходи та подав до відома членів, що Братство має власного майна на суму понад $12.000.

Контрольна Комісія в складі: Григорій Салюк — голова, Володимир Караш та Петро Ляхоцький — члени, ствердили, що все було впорядку, тому належиться управі дати похвалу.

По звітах предсідник відкрив дискусію, а що дискутантів не було, тоді Контрольна Комісія поставила внесок на уділення абсолюторії, який прийнято одноголосно.

Нову Управу на 1966-ий рік вибрано в такім порядку: А. Шаран — голова, В. Бутковський — заступник, голови, Степан Островський — рекордовий секретар, Андрій Мазур — заступник, М. Баран — фінансовий секретар і касир, С. Гріша — заступник. Контрольна Комісія: Григорій Салюк — голова, В. Карий, Петро Ляхоцький — члени. На місячних зборах вибрано двох делеґатів на Конвенцію УНСоюзу і двох заступників. Делеґати: М. Баран і А. Шаран, а заступники: С. Островський і Р. Салюк.

Новообраний голова закінчив збори і попросив усіх на перекуску. Там зібрано на національні цілі $16, які переслано враз із списком на українських інвалідів та ЗУАДК.

Степан Островський
рек. секретар

175-ий Відділ УНСоюзу в Дітройті видужав

Братство св. о. Николая — 175-ий відділ Українського Народного Союзу в Дітройті є найстаршою українською установою в Мішиґені. Заснований у 1907 році, він відіграв важливу ролю в союзовому та суспільно-громадському житті Дітройту. Для нього в минулому не була байдужою ні одна ділянка громадського життя, до якої він не причинявся б творчою співдією. В останніх десятиріччях виявляв він активність на терені дій Українського Конґресового Комітету, як також у системі Окружного Комітету Відділів НСУ. Іноді був язичком на вазі суспільногромадських акцій і старався його перехиляти в користь запляновані акції. Тим він виробив собі ім'я поважної громадської установи нашої метрополії.

Минулого року щастя відвернулося в противну сторону. Його секретарем став уже тоді недужий Богдан Питель. Загальновідомим є, що секретар відділу УНС — його душа та мотор. Сьогодні вже покійний бл. п. Богдан Питель, не зважаючи на найкращу волю, із-за фізичного недомагання, не міг якслід вдержати відділу в живій акції. Чим більше його хвороба погіршувалась, тим більше відділ недомагав у своїй діяльності, головно в союзових справах. Під кінець року відділ стояв на межі хаосу, що дуже несприятливо впливало на членство. Тодішній голова п. Іван Стецик, хоч як енергійно намагався наладнати діяльність, не міг опанувати ситуації. Та дійшло аж до загальних зборів відділу, що відбулися 16-го січня цього року.

На цих загальних зборах вибрано нову управу в складі: Я. Базюк — голова, Ол. Червак — містоголова, д-р І. Смерека — фін. секретар, В. Папіж — прот. секретар, М. Ярема — касир, Р. Грицай і І. Стецик — члени управи. До Контрольної Комісії увійшли: Т. Грицай, Г. Галамушка і Д. Кошильовський. До Окружного Комітету УНС Марія Шупер, а до УККА — проф. М. Шавалюк.

Нововибрана управа з перших же днів нової каденції взялась енергійно до праці, щоб по змозі в найкоротшому часі вивести відділ з невідрадного положення. Відбуто засідання управи, на якому обмірковано всі справи, які чекали на своє полагодження. Накреслено також плян праці на нову каденцію.

На місячних зборах, що відбулися 20-го лютого ц. р. управа вичерпними даними поінформувала членство про свою діяльність. У своєму звідомленні голова сказав, що всі члени відділу одержали інформаційний лист управи, в якому заподано склад управи, час і місце місячних зборів, та всі інші інформації, що їх повинен знати кожний член. Про фінансові справи говорив фінансовий секретар, оперуючи цифрами та датами, а саме: 19-го січня переслано до Головної Канцелярії УНС понад 4.000.00 дол., як розрахунок відділу за залеглі місяці 1965 року. 12-го лютого заплачено за січень ц. р., а розчислення за лютий було вислане ще в лютому. Діловодство вже цілковито упорядковане. До членів вислано понад 300 листів у різних справах. Таким робом всі справи вже наладнано, і небезпеку переходу деяких членів з відділу зліквідовано.

Про пляни праці на біжучу каденцію говорив прот. секретар. Передусім управа поставила собі за ціль виконати призначену Окружним Комітетом УНС квоту нових членів; відділ ще в цім році повинен стати членом Фонду Катедри Українознавства (на її ціль буде влаштована в літніх місяцях імпреза), тісно співпрацювати з Окружним Комітетом УНС для здійснення його завдань, як також співпрацювати та піддержувати акції Метрополітального Відділу УККА, а головно охопити збіркою Національний Даток по змозі найбільше членів.

На цих зборах вибрано також делеґатів на 26-ту Конвенцію УНС. Практично всі кандидати мали потрібні кваліфікації стати делеґатами, але відділ міг вислати лише двох. Ними стали д-р Денис Квітковський та Степан Крупка. Наприкінці нарад делеґатам винесено цілий ряд рекомендацій для піднесення їх або піддержання на нарадах Конвенції. Зокрема придбання піклувального дому для старших віком членів УНС; репрезентація Дітройту в Головній Раді УНС; потребу нового правильника для Окружних Комітетів та ін.

Є всі підстави сподіватися, що відділ виконає в цім році намічені пляни як також напoлегливою працею управи та членства, приверне собі добре ім'я серед відділів УНС і в громаді взагалі.

В. П.

Річні загальні збори Відділу ч. 432 в Торонті

Найбільш чисельний і активний відділ УНС ч. 432 в Торонті, реорганізатором якого і вже одинадцять років секретарем є головний радний і директор канадійської канцелярії, новітній піонер УНС в Канаді — п. Б. Зорич, відбув 13 лютого ц. р. свої чергові річні загальні збори.

Хоч погода дуже не дописало, участь на зборах взяло поважне число членів, які цікавляться справами своєї організації. Збори відкрив предсідник відділу п. М. Мото, а проводила ними президія в складі: мґр В. Верига — голова, мґр Е. Мастикаш — заступник і В. Піньковський — секретар. Хвилиною мовчанкою вшановано тих членів, що відійшли від нас у вічність. Змістовний, навіяний щирістю звіт склав предсідник відділу п. М. Мота. Він також уже одинадцять років віддано й з посвятою причинився до росту Відділу. П. Мота у звіті заявив, що він не кандидує на предсідника, але не відходить від союзової праці і на своє місце в управі залишає свого зятя, а до праці цілу родину.

По звітах касира і комітету для хворих, докладний фінансово - організаційний звіт склав п. Б. Зорич, який відмітив, що зроблено досі і як багато ще треба зробити. Вітав він рівнож присутніх на зборах: В. Дідюка, обласного організатора, І. Мельника, заступника голови Торонтської Округи, Я. Ковальчука, секретаря 453-го відділу, і пані С. Куцій, постійну організаторку.

По діловій дискусії і уділінні обсолюторії уступаючій управі, до складу нової управи обрано: О. Максимів — предсідник, Р. Вавров — заступник предсідника, Б. Зорич — фін. секретар, В. Піньковський — рек. секретар, М. Лелик — касир. Контрольна Комісія: мґр Е. Мастикаш, В. Верига, пані Ґрок Тетяна, заступники: М. Антонишин, А. Дутко; Комітет для хворих: Т. Ґрай, М. Шандак, М. Джексон, Б. Ващук.

На зборах порушено цілий ряд актуальних справ, зв'язаних із розвитком УНС: нові члени, придбання канадійської „Союзівки", мортґеджові справи і т. д.

З словом привіту для зборів, ґратуляцією для новообраної управи та заохотою до дальшої наполегливої праці в напрямку нашого росту виступив обласний організатор п. В. Дідюк. Подякою п. Зорича і предсідника зборів — закрито збори відспіванням національного гимну. Зараз по них відбулися місячні збори, на яких обрано чотирох делеґатів і їх заступників на конвенцію УНСоюзу. Щасти Боже!

Присутній

Вступайте в члени УНСоюзу!

50-ліття супружого життя Василя Мандзія, визначного союзового діяча в Йонкерсі

В неділю 14 лютого ц. р., родина, найближчі приятелі і представники місцевих українських організацій та товариств відзначили 50-літній ювілей супружого життя Василя і Анастазії Мандзій з Йонкерсу. Для вшанування щасливої пари, що 50 років прожила в прикладному супружому житті, влаштовано в ресторані В. Шевцова обід, що його підготовив найближчий друг ювілятів, Филип Гарасимів з Гейстінгу.

Щасливих Ювілятів привів до столу в обідовій залі сотрудник місцевої української греко-католицької церкви, о. Павло Бумбар, який також започаткував обід молитвою „Отче наш". Ювілятів і всіх приявних, родину і гостей, привітав Павло Гарасимів, що був господарем обіду, а програмою ювілею проводив тостмайстер Василь Черко.

Цей ювілей, що був спершу запланований, як чисто родинне свято, змінив вже під час самого обіду характер, і став загальногромадською подією в житті української громади міста Йонкерсу. Сталося це тому, що Василь Мандзій відіграв визначну ролю в церковному і громадському, а зокрема в союзовому житті йонкерських українців. І тому не диво, що 50-літній ювілей його супружого життя став рівночасно нагодою, де переглянено 50-ліття праці і розвитку цілої української громади в Йонкерсі.

Василь Мандзій прибув до Йонкерсу в 1910 році. Тут він пізнав свою дружину з дому Напара, з якою побрався 12 лютого 1916 року. Обоє ювіляти стали зараз після прибуття до Америки, парохіянами місцевої української греко-католицької церкви, до розбудови якої багато причинились.

Ювілят, як тільки поселився в Йонкерсі, зразу включається також і в громадське та культурно-освітнє і політичне життя місцевої української громади в Йонкерсі і веде її, в ті важкі і бурхливі часи, коли тут шаліла москвофільська дурійка, підсичувана рублями московських царів, розбиття на церковному і національному полі, по правильній релігійній і національній дорозі аж до наших часів.

Як правильно сказав один з бесідників, Василь Мандзій був у ті часи для української громади Йонкерсу всім і всюди: він був членом парохії, членом церковного хору, який був тоді одним з кращих в ЗДА, був співосновником і в проводі на різних постах багатьох церковних братств і товариств, заступав дяка, ходив із священиками зі свяченою водою, був у проводі місцевого Українського Народного Дому, Українсько-Американського Клюбу.

Та найбільше труду і праці поклав Василь Мандзій для розбудови місцевого 8-го Відділу Українського Народного Союзу „Подільська Січ", незмінним секретарем якого є вже 46 років. Тому цілком вірно той самий бесідник сказав, що Василь Мандзій був провідником української громади в Йонкерсі з давніше прибулої еміграції. Рівнож його вірна дружина Анастазія брала живу участь в місцевому церковно-парохіяльному житті, була членкою чи провідницею різних церковних сестрицтв, допомагала Василеві в його праці на громадському полі.

З нагоди 50-літнього ювілею супружого життя ювілятам прислав благословенство св. Отець Папа Павло УІ, а з американських визначних особистостей — заступник губернатора стейту Ню Йорк, Малвон Віліямс, посадник міста Йонкерсу Джан Флинн та інші. Від українських організацій вітали ювілятів: В. Козицький, голова місцевого Відділу Українського Народного Союзу „Подільська Січ", близький приятель Конрад Окаль, голова церковного сестрицтва Серця Христового Катерина Варіян та інші. Від новоприбулої еміграції привіт склав ред. Степан Женецький. Наспіло багато письмових привітів від приятелів і знайомих.

На закінчення поздоровлень і побажань слово забрали ювіляти: Марія зложила скромну подяку для всіх приявних, а Василь виголосив довшу патріотичну промову, під кінець якої, як і належить доброму союзовцеві, звернувся до всіх із закликом, щоб, як хто ще не є, вписувалися в члени УНСоюзу.

Обід закінчено молитвою „Богородице Діво", а після того гості ще довго забавлялися розмовами і танцями.

Річні збори Окружного Комітету відділів УНСоюзу Ню Йорку й околиць

25-го лютого в залі УН-Дому в Ню Йорку відбулися Річні Загальні Збори Окружного Комітету Відділів УНСоюзу. Іван Флис, уступаючий голова, подякував присутнім за співпрацю в минулому році й попросив до слова головного секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха, який виголосив доповідь про успіхи УНСоюзу в 1965-му році.

Доповідач звпізнав приявних 34-ох представників Відділів з працею і успіхами, та рядом статистичних даних ствердив, що Округа Ню Йорк здобула четверте місце а минулорічній членській кампанії, під оглядом числа приєднаних нових членів. Округа стоїть на другому місці відносно кількости членів. Д-р Ярослав Падох заявив, що минулорічний успіх у приєднуванні нових членів є найбільший за роки, коли припинився приплив нової імміграції. Такі успіхи запевняють постійний розвиток УНСоюзу. Доповідач ствердив, що були в 1965-му році такі місяці, що на протязі місяця приєднувалося по 1,000 нових членів. Під цю пору УНСоюз має 86,059 членів.

Уступаючий голова адв. Іван Флис попросив усіх присутніх, щоб мовчанкою і повстанням з місць вшанувати пам'ять одного з передових секретарів УНСоюзу й взірцевого організатора покійного Івана Сидора.

Дальший провід перебрав Степан Ковальчук. Номінаційна Комісія в складі: д-р Василь Вишиваний, Марія Демидчук, д-р Василь Палідвор, Михайло Салдан і Володимир Клозник виготовили листу кандидатів до Управи Окружного Комітету в такому складі: адв. Іван Флис — голова, д-р Василь Вишиваний і Марія Демидчук — заступники голови, д-р Роман Голіят — секретар і пресовий референт (укр. мовний), Василь Цюпа — секретар (анг. мовний), Мері Душник — прес. референт (англомовний), Петро Кучма — касир, Володимир Клозник — імпрезовий референт, д-р Олександер Соколишин — член управи. Організаційна Комісія: д-р Іван Сєрант, проф. Іван Василишин і Ст. Ковальчук. Контрольна Комісія: д-р Василь Палідвор, полк. Петро Содоль-Зілинський і радник Богдан Ластовецький, заступники — Іван Малець і Василь Троць.

Одноголосно вибрали нову Управу. Новообраний голова попросив до слова головного предсідника УНСоюзу Йосифа Лисогора, який попросив повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою віддати честь недавно померлій головній радній УНСоюзу Олені Штогрин. Відтак головний предсідник почав доповідь:

Під заг. „26 Конвенція УНСоюзу в Шикаго та конвенційні обов'язки делегатів і Відділів". Промовець запізнав присутніх з ростом УНСоюзу та інвестиціями, які до цього часу поробив УНСоюз. Предсідник закликав делегатів, щоб простудіювали статут УНСоюзу і ще перед конвенцією висловлювали свої завваги й проєкти змін, які будуть друковані на сторінках „Свободи" й передані під розгляд Статутової Комісії і Конвенції. Прелегент подав програму Конвенції.

Степан Гавриш — організатор УНСоюзу, дав свої організаційні поради, методи приєднування нових членів.

Новообраний голова начеркнув плян праці на 1966-тий рік.

В березні відбудеться перше засідання Управи, в квітні відбудеться засідання всіх делегатів, а в травні відбудеться перед конвенційний збір всіх делегатів Нюйорської округи.

Полк. Петро Содоль-Зілинський ствердив що каса провадиться взірцево, і після відчитання секретарем Р. Голіятом протоколу із минулорічного засідання уділено абсолюторію уступаючій управі.

В дискусії і запитах брали участь: Степан Ковальчук, Мері Душник та Андронік Копистянський.

Д-р Ярослав Падох закликав всіх союзових діячів взяти участь у недалекому вже $100 бенкеті в травні на цілі Українського Університету в Римі, будова якого вже розпочалася. Цим Проєктом зайнявся особисто Кардинал Йосиф Сліпий, тому ця справа повинна бути важною для всіх українців, вперше чергу всіх членів УНСоюзу.

Після цього відбулася роздача ювілейних відзнак за участь у членській кампанії за 1965-ий рік. Срібні відзнаки з рук обох членів Екзекутиви і голови Окружного Комітету одержали: Іван Флис, — приєднав 39 членів; д-р Василь Палідвор — 34 членів; д-р Яр. Падох — 28 членів; Василь Цюпа — 27 чл.; інсп. Іван Василишин — приєднав 25 чл.; Бронзові відзнаки отримали: Василь Мандзій — 22 чл.; д-р І. Сєрант — 18 чл.; Володимир Квас — 17 чл.; д-р Олександер Саноцький — 16 чл.; Петро Кучма — 13 чл.; Мері Душник — 12 чл.; д-р Василь Вишиваний — 10 чл.; д-р Роман С. Голіят — 10 чл.; Марія Демидчук — 10 чл.; Андронік Копистянський — 10 чл.; Іван Пригода — 10 чл.

Після зборів відбулася спільна перекуска.

Роман С. Голіят

Місячні Збори 204-го Відділу УНСоюзу ім. о. А. Гончаренка в Ню Йорку

На звичайних місячних зборах 204-го Відділу УНС ім. А. Гончаренка, що відбулись 19-го лютого в Ню Йорку, в приміщенні української православної Церкви Всіх Святих при 206 Іс 11-ій вулиці, крім полагодження біжучих справ, відбулося обрання делегатів на 26-у Конвенцію УНС, що відбудеться в Шикаго в травні цього року.

Збори відкрив голова Павло Марко із поданням порядку нарад і пригадкою про померлого члена Відділу — Олександра Гірку.

Секретар відділу д-р Василь Палідвор пояснив присутнім 19-ти особам, що кожний член має активне і пасивне право голосувати і бути обраним на делегата на Конвенцію, коли виконує вимоги статута. Він сам є членом статутової комісії на 26-ту Конвенцію УНСоюзу.

Голова, відкрив номінацію на кандидатів, яких визначено в такому складі: д-р Ол. Соколишин, п-і Софія Карплюк, Павло Марко, д-р Василь Палідвор та інж. Ів. Гордюк. Для рахування голосів обрано Вол. Маркова, мгр. Тараса Керницького, касира Михайла Євуша та секретаря д-р Василя Палідвора.

У вислідi обрано делегатами на 26-ту Конвенцію УНС: д-ра Вас. Палідвора 18-ма голосами і Павла Марка та д-ра О. Соколишина 12-ма голосами. П-і Софія Карплюк дістала 11 голосів, а інж. Ів. Гордюк — 3 голоси. На заступників обрано: на першого заступника п-і Софію Карплюк 15 голосами, на другого заступника мгра Тараса Керницького — 11 голосами та суддю Володимира Маркова теж 11 голосами, як третього заступника.

Після виборів інж. Гордюк, д-р Палідвор, проф. Салика, ред. Давиденко, сот. Стеткевич, д-р Ів. Козак висловили кілька побажань делегатам, а також порушили справу викупу землі нашого патрона о. А. Гончаренка та поставлення йому пам'ятника, справу „Свободи та інші. Після короткої дискусії над цими справами, голова подякував присутнім за участь у зборах, за вибір делегатів і заповів, що їх побажання передасть Конвенції.

д-р Ол. Соколишин

Відділ ч. 453 ім. о. д-ра А. Волошина відбув свої збори

12-го лютого ц. р. в домі п. Я. Ковальчука відбулися річні загальні збори відділу ч. 453. Зборами проводила президія в складі інж. В. Росохи — голови, і Я. Ковальчука — секретаря. Присутніми на зборах були: Б. Зорич — директор канадійської канцелярії і головний радний, В. Дідюк — обласний організатор, І. Мельник — заступник голови Торонтської Округи, які, по докладних звітах предсідника і фін. секретаря, взяли участь а дискусії.

Відділ ч. 453 є одним із старших наших відділів у Торонті. Довголітній його фін. секретар п. Я. Ковальчук — це один з піонерів УНС в Канаді. Чисельно Відділ не великий, але, згідно з запевненням п. Ковальчука, з допомогою обласного організатора ставить собі за завдання до конвенції приєднати щонайменше 25 членів. Вже чотири аплікації, в присутності обласного організатора, вручено директорові канадійської канцелярії.

Гостинний дім п. Ковальчука приймав у себе багатьох покійних уже союзових діячів, як д-р Мишуга, Галичин і т. д. Було вшановано хвилинною мовчанкою головну радну Штогрин, яка недавно відійшла у вічність. По уділенні абсолюторії, до нової управи обрано: інж. В. Росоха — предсідник, Я. Ковальчук — фін. секретар, пані Джей Тейлор — помічник фін. секретаря, М. Легто — касир. Контрольна комісія: В. Федець і Стефан Милє.

По докладнім обговоренні взятого зобов'язання у приєднуванні нових членів перед конвенцією, з повною вірою, що відділ цей буде рости і розвиватися, збори закінчено в дуже милій й гостинній атмосфері.

Бажаємо п. Ковальчукові багато сил до праці, бо він не тільки секретар відділу, але й випробуваний союзівець, який живе, радіє його успіхами й журиться невдачами.

В. Д.

Від Редакційної Колегії „Українського Історика"

(Історична бібліографія)

Беручи до уваги загальне занедбання української бібліографії взагалі, а історичної зокрема, Редакційна Колегія постановила в „Українському Історикові" провадити відділ поточної історичної бібліографії. Уважаємо, що реєстрація і описання історичних опублікованих матеріялів, що відносяться до України, є дуже важливі для збереження та упорядкування порозкиданих вартісних праць по різних журналах і виданнях.

Бібліографія охоплюватиме книжки, журнальні статті присвячені українській історії чужими і українською мовами. На увазі маємо охопити політичну, релігійну, культурну і соціяльно-економічну історію України. Окрема частина буде присвячена бібліографічним матеріялам і мемуаристиці. Згодом у зв'язку із плянуванням розбудови нашого журналу, бажаємо в бібліографію включити важливі історичні статті з української преси.

У звязку з тим просимо усі Видавництва надсилати свої видання, журнали, часописи, книжки, памфлети тощо. Просимо бібліографів і бібліотекарів, як також тих, які бажають співпрацювати в складенні бібліографії, писати до Редакції. Листування і видання просимо надсилати на слідуючу адресу:

"The Ukrainian Historian"
P.O. Box 261, Bowling Green,
Ohio 43402.

СПОРТ

Редагує: В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

Субота, 19-го березня:

Турнір відбиванки за першість СУАСТ - Схід груп юнаків і юначок — відбудеться в залі Української Централі в Пассейку, Н. Дж. Початок турніру о год. 10-ій ранку. Організатор турніру — Крайова Пластова Старшина, господар — Пластова Станиця в Пассейку, керівник турніру — д-р Михайло Снігурович — ланковий відбиванки СУАСТ-Схід.

Турнір настільного тенісу за індивідуальні першості СУАСТ - Схід — відбудеться в домі „Чорноморської Січі" на розі 18-ої Евню та 12-ої вулиці Савт в Нюарку. Початок змагань о год. 10-ій ранку. Організатор і господар змагань: „Чорноморська Січ", керівник — інж. Зенон Шпон.

Неділя, 20-го березня:

УСК Ню Йорк — Грецько - Американський СКлюб, футбольні змагання півфіналу Сходу в грах за Чашу ЗДА відбудуться о год. 2:30 по полудні на грищі Українського Спортового Майдану при 124-ій вулиці та 31-ій евню у Коледж Пойнті, Н. Й.

„Тризуб", Філядельфія — „Донав Швабен", Клівленд, футбольні змагання чвертьфіналу Сходу в грах за Чашу ЗДА відбудуться о годині 2-ій по полудні на грищі при 29-ій і Камбрія вулиця у Філядельфії.

„Чорноморська Січ", Нюар — „Рома,' Петерсон, мистецькі змагання Американської Футбольної Ліги відбудуться о год. 2:30 по полудні на грищі Спортсфренд Овал у Вейні. Н. Дж.

***

ТУРНІР ВІДБИВАНКИ ЧОЛОВІКІВ І ЖІНОК ЗА ПЕРШІСТЬ СУАСТ

В суботу, 26-го березня ц. р. влаштовує „Чорноморська Січ" в Нюарку відбиванкові першості чоловіків і жінок Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств, — Делеґатури УСЦАК на Сході ЗДА. Запрошені до участи у турнірі СУАСТ - Схід всі дружини чоловіків та жінок українських спортових товариств і ланок молодечих організацій, які є членами СУАСТ-Схід і УСЦАК. Зголошення до участи в турнірі приймає ланковий відбиванки „Чорноморської Січі", Адріян Лапічак на адресу:

Mr. A. Lapyczak, 158 Linden Ave., Irvington, N.J. Тел: ES 5-2533 (Area Code 201)

Речинець зголошень — 24-го березня.

ФІНАЛЬНИЙ ТУРНІР ВІДБИВАНКИ УСЦАК

Управа Української Спортової Централі Америки і Канади розіслала обіжник з наступними повідомленнями про свої найближчі пляни праці.

Відбиванковий турнір — за першості УСЦАК в конкуренціях чоловіків і жінок відбудеться в суботу, 2-го квітня в залі М. Т. Геррік школи при 5407 Мек Брайд Евню у Клівленді, Огайо. Управненими до участи у фінальних розграх Централі є по чотири представники делеґатур, які здобули перші та другі місця чоловіків і жінок. Зголошення учасників приймає до 31-го березня:

Mr. S. Malanchuk, 2151 Professor St., Cleveland, Ohio.

Загальні Збори УСЦАК — відбудуться в суботу, 2-го квітня о год. 6-ій вечером в приміщенні М. Т. Геррік школи в Клівленді.

Міжнародна ювілейна імпреза УСЦАК — запланована на кінець червня в Шикаґо. В її програмі мають бути проведені змагання Збірної УСЦАК і Збірної Литовського Спортового Союзу Північної Америки у легкій атлетиці і футболі.

„ВЕДМЕДИКИ" В ПОХОДІ ПО МИСТЕЦТВО КАНАДИ

Відомий нашій спортовій публіці із успіхів у легкій атлетиці і відбиванці Спортовий Гурток при Пластовій Станиці в Торонто — „Ведмедики", який минулого року здобув мистецтво юначок Канади у відбиванці, не думає віддавати без бою свого титулу і цього року. Після інтенсивної цілорічної праці „Ведмедики" вирушили в далеку і тяжку дорогу по цьогорічний титул найкращого відбиванкового клюбу юначок Канади. 12-го лютого здобули вони мистецтво Онтерія, перемагаючи переконливо своїх суперниць із Торонтського Литовського Спортового Клюбу відношенням точок 15:4 і 15:0 та юначок з Лондону (Онтеріо) — 15:4 і 15:10.

В суботу, 26-го лютого, виїздили „Ведмедики" до Монтреалу змагатися за мистецтво Східньої Канади. Хоч втомлені довгою і тяжкою дорогою автами і після невиспаної ночі (по 2-3 години сну), вони задемонстрували високу гру, з якою ніяк не могли дати собі ради їх суперниці з Монтреалу й Оттави. І вдруге вже „Ведмедики" здобули звання мистця Східньої Канади, перемагаючи всіх своїх противниць.

Висліди перемог „Ведмедиків:

— Нотр Дам де Сурір (Оттава)	15:3	15:1
— Монтреал Олл Старс (Монтреал)	15:1	15:8
— Патро Нотр Дам (Оттавв)	15:6	15:6
— Мек Доналд Коледж (Монтреал)	15:3	15:1
Фінал: — Патро Нотр Дам (Оттава)	15:1	15:2

Тепер вдруге простелився „Ведмедикам" далекий та тяжкий шлях на змагання за мистецтво Канади, які цього року відбудуться у Келґарах в Алберті. Не має сумніву, що ця молода і амбітна дружина зуміє гідно репрезентувати українську громаду на цих змаганнях. Питання тільки, чи українська громада Америки і Канади відгукнеться і цього року на їх прохання допомогти їм зібрати фонди на виїзд, бо лише половину їх покриває уряд Канади. І тому „Ведмедики" ждуть від всіх своїх прихильників та симпатиків моральної і фінансової допомоги в їх змаганні оборонити звання мистця Канади за честь і славу української спільноти.

Пожертви на їх поїздку просять вони слати на адресу „Комітету Симпатиків": п. А. Коморовський — 130 А Вестмінстер Аве, Торонто, Онт. Канада.

***

СІМКОВИЙ ТУРНІР В ШИКАҐО

„Леви" — „Кікерс" 0:0
„Крила" — Норвеж. СК 0:2

Шикаґо 6-го березня. — До передостанніх змагань сімкового турніру виступили „Леви" ослаблені браком контуженого Батисти, дискваліфікованого Полоховича і Еліяшевського. Тому й грали вони ввесь час дефензивно, щоб вдержати нерішений вислід. В цьому найбільша заслуга воротаря Банаха, а дальше і залізної оборони Кампос, Бульба та Медина. Орест Банах має новий рекорд, бо він не пропустив ніодних воріт в семи змаганнях цього турніру. В складі „Левів" грали теж: Дойле, Крат, Скороход і Лоско. Після цієї зустрічі „Леви" далі ведуть в показнику Вищої Дивізії і мають всі дані здобути її першість і Чашу Акселя Нільзена.

Сумівські „Крила" програли зустріч із норвежцями і тепер займають дев'яте місце в Першій Дивізії. Місця 7, 8, 9 і 10 випадають з цієї кляси і сімкового турніру на другий рік, тому „Крила" знайшлися в клопотах. Вони старалися всіма силами виграти ці змагання, але не допустив до цього добрий воротар суперників Ользен.

Петро Головатий

***

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ПРОФ. ЛАНКИ „ТРИЗУБА"

Філядельфія, 12-го березня. — Загальні Збори Професійної Ланки „Тризуба", якими проводила вміло президія в складі пп. Прокопишин — предсідник і Тимків — заступник, почалася звітами уступаючої Управи: голови Корчинського, касира Викрикача, секретаря Сеника і реф. пропаґанди Яремка. Їхні звіти потвердили, що „Тризуб" має тепер надійну і стабільну дружину, більшість змаґунів якої замешкали у Філядельфії та спровадили туди свої родини, або одружилися у Філядельфії, чи, як Ваґнер та Вотсон, є місцевими змаґунами. Члени уступаючої Управи говорили про потребу більшої і то постійної допомоги від нашого громадянства для покриття коштів вдержання доброї професійної дружини.

В імені Контрольної Комісії звітував п. Мазурок, який ствердив зразковий порядок у книговеденні та документації видатків Проф. Ланки та поставив внесок уділити Управі абсолюторію з висловами признання за жертвенну працю. Після дискусії вибрано номінаційну комісію, в склад- якої увійшли Тарнавський, Мазурок, Касіян, Сеник і Прокопишин.

З огляду на пізну пору вирішено відбути другу частину зборів 26-го березня. Серед учасників Зборів проведено збірку на потреби Професійної Ланки, яка дала — 205 долярів.

Я. Татомир

ЯКИЙ РЕЖИМ У БРАЗИЛІЇ?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

відповідні потягнення уряду без згоди Конґресу.

Після поразки уряду на виборах губернаторів 11-ти естад, яку зумовив неуспіх економічно - фінансової політики, оприлюднено третій Інституційний Акт. Отже, як фактично виглядає бразилійський режим сьогодні?

Найвищі законодатні і виконавчі функції знаходяться в руках президента. Однак, законопроєкти уряду поступають на затвердження Конґресу. В разі президент побачить, що законопроєкт попадає під загрозу, він розпускає парлямент та сенат на „вакації".

Президент має право касувати мандати федеральним депутатам та сенаторам, як і губернаторам естад та депутатам естадуальних соймів. Підставою для таких касувань можуть бути доведені обвинувачення в підривних діях проти уряду і в корупції. Також до прероґатив президента належать інтервенції в будь - якому естаді, з призначенням інтервенторів із найвищими повноваженнями.

Саме тепер творяться дві, передбачені останнім Інституційним Актом, партії: проурядова — Союз Національного Відродження, і опозиційна — Бразилійський Демократичний Рух. Уже перші відомості свідчать про повну перевагу першої з цих партій. 3-го жовтня Конґрес обиратиме президента і віцепрезидента, а естадуальні сойми — губернаторів та віце - губернаторів естад. Тож наперед ясно, що обраними будуть ті особи, на яких вкаже Кастельо Бранко (сам він кандидувати не буде).

Передбачають, що президентом республіки оберуть теперішнього військового міністра, дуже авторитетного серед військових і цивільних, генерала Артура Коста е Сільва, який уже побував у ЗДА, а також відбув подорож по країнах Західньої Европи.

Сучасний режим у Бразилії є режимом обмеженої демократії, і він ще зазнає різних змін. Щодо державного економічного плянування та спроб зреформувати соціяльне життя, то в цих ділянках — додамо до „Економіста", — на жаль, ще не осягнуто нічого путнього. Стабілізації економічно - фінансового життя чекають у 1966-му році вже при новому президенті.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 19-го БЕРЕЗНЯ 1966 р.

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. В. Хмельницького — 133 Відд. о год. 7-ій веч. в бюрі секретарки Анни Дубас при 771 Санфорд евню, Нюарк, Н. Дж. (бл. укр. кат. школи). Проситься членів прибути і вирівняти свої вкладки. Члени можуть теж вплачувати вкладки в цьому бюрі кожного дня в год. від 10-9 веч., а по суботах в год. від 9-5 по пол. — Анна Дубас, секр.

НЕДІЛЯ, 20-го БЕРЕЗНЯ 1966 р.

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 342 Відд. о год. 1:30 по пол. в клясі ч. 2 при церкві св. Дмитрія. — Секретар.

ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Квартальні збори С-ва Любов — 37 Відд. о год. 3-ій по пол. в УНДомі, 214 Fulton St. На порядку — важні справи. Довгуючих чл. проситься вирівняти залеглі вкладки. Приєднуйте нових членів. — Анна Гнатюк, секр.

ТАРЗАН, ч. 5 592. Майже на волі!

Тарзан оживив своїх компаньйонів і сказав їм, що воля недалеко.

Вони рачкували цілі години тунелем і зрадницьким коридором.

Аж кінці вони вийшли на сонячне світло.

— Ми безпечні! — гукнула Тейше. Тарзан засміявся.

— Ну, майже... Але ви ще і надалі в Африці.